

ILMI ARASTIRMA

SAYI: 11 MAYIS 2005 ISSN 1304-9607

www.ilmiarastirma.org

5 YTL. / 5.000.000 TL.

► Modern Tarihin Zulüm Sistemi: Sömürgecilik

► Müminlerin Melek Sevgisi

HEKİMOĞLU İSMAİL:

"Mehdi, bulunduğu asra bir baş tabib gibi çıkar, hastalığı teşhis eder. 1980'de hicri 15. asra girilmişti. Asrın başında idik. Bu asrın mühim şahısları çocuk veya gençlik çağlarında..."

✓ Hz. İbrahim'in Örnek Tebliği

✓ Her İnsan Ölümü Tadicıdır

✓ Müminlerin Duası: Hikmetli Konuşmak

✓ 15 Maddede Evrim Aldatmacası

✓ Buzun Oluşumundaki Hikmetler

✓ Deniz Altındaki Zehir Uzmanları

HZ. MEHDİ'NİN FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ

**3 VCD
BELGESEL
HEDİYE!**

**MUCİZELER
ALEMİNDE YOLCULUK**

HARUN YAHYA'NIN
eserlerinden
aydınlatılmaktadır

**ASİLE - İMRA KÜLLİYATINDA
HZ. İSA VE HZ. MEHDİ
GERÇEĞİ 2**

HARUN YAHYA'NIN
eserlerinden
aydınlatılmaktadır

HAYAT KAYNAĞIMIZ

OKSİJEN

internet'te dev bilgi bankası!

www.harunyahya.org

Bu siteler
HARUN YAHYA'nın
eserlerinden sizin için özenle
hazırlandı. Birbirinden güzel
filmler, ses kasetleri,
kitaplar ve makaleler...
İmani, siyasi ve bilimsel
konularda çok
zengin bir kültür
birikimi sizi bekliyor.
Hemen ziyaret
edin!

ahirzaman.net
Allahvar.com
batidunyasi.com
bbcyanilgileri.com
bedavakitaplar.com
bediuzzamansaidnursi.net
belgeseller.net
bilgilerdunyasi.net
bitkidunyasi.net
canlilarinevrimi.com
cnnurkanyanilgileri.com
cocuklaricin.net
darwinizmdini.com
darwinizminsonu.com
dinsizliginkabusu.com
doguturkistan.com
dunyahayati.com
dunyasavaslari.com
dusunencocuk.org
e-kutuphane.net
evreninyaratilisi.com
evrimaldatmacasi.com
evrimbelgeseli.com
evrimcilerinitirafli.com
evrimetsanesi.com
fikriyazilari.net
filistinzulmu.com
globalkitap.com
harunyahya.net
hayatinkokeni.com
hayvanlariemi.net
hazretisagelecek.com
hazretimuhammed.net
imanhakikatleri.com
insanmucizesi.com
islamahizmet.com
istamandisemitizmilanetler.com
islambirliigi.org
islaminyukselisi.com
islamterorulanetler.com
islamvebudizm.com
karmafelsefesi.com
kavimlerihelaki.com
kitapehli.com
kiyametalametleri.com
kiyametgunu.com
kuranbilgisi.com
kuranfihristi.net
kuranmucizeleri.com
maddeninardindakisir.com
masonluk.net
muhter.info
mercek.org
netcevap.org
osmanisanati.com
radyoharunyahya.com
reenkarnasyonyanilgileri.com
satanizmtelhikesi.com
sevimlicanilar.com
tasarimmucizesi.com
turk-islamkulturu.com
turkdunyasi.org



2

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

4

HZ. MEHDİ NASIL TANINACAK? -2-
HZ. MEHDİ'NİN FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ

10

HEKİMOĞLU İSMAİL: MEHDİ BULUNDUĞU ASRA
BİR BAŞ TABİB GİBİ ÇIKAR, HASTALIĞI TEŞHİS EDER
MEHDİ İTTİHAD-I İSLAMCIDIR

14

HAYVANLAR ALEMİ
DENİZALTINDAKİ ZEHİR UZMANLARI

17

HADİS BİLGİSİ
ALLAH İNSANLAR İÇİN KOLAYLIK DİLER

18

İNCELEME
MODERN TARİHİN ZULÜM SİSTEMİ: SÖMÜRGEÇİLİK

24

KURAN BİLGİSİ
MÜMİNLERİN DUASI: HİKMETLİ KONUŞMAK

27

KURAN BİLGİSİ
SAKIN UNUTMAYIN

28

İNCELEME
MÜMİNLERİN MELEK SEVGİSİ

32

EVRİM ALDATMACASI
15 MADDEDE EVRİM ALDATMACASI

40

DOĞA
BUZUN OLUŞUMUNDAKİ HİKMETLER

42

İNCELEME
HER İNSAN ÖLÜMÜ TADICIDIR

46

KURAN BİLGİSİ
HZ. İBRAHİM'İN ÖRNEK TEBLİĞİ

İLMİ ARAŞTIRMA'DAN

Değerli İlmî Araştırma okurları,

Bilindiği üzere, son birkaç on yıldır yeryüzünde meydana gelen kargaşa, zulüm, terör ve savaş ortamı, fitneler, kıtlıklar, depremler Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışının alametlerindendir. Bu bilgiye sahip olmak da Müslümanları, Hz. Mehdi'nin geliş alametleri ve Hz. Mehdi'nin sıfatları hakkında daha detaylı bilgi edinmeye sevk etmektedir. Bu konuda öğrenilecek her yeni bilgi, Müslümanların heyecanını daha da artıracaktır. Geçen ay Hz. Peygamberimiz (sav)'in hadisleri ışığında manevi özelliklerini ele aldığımız ahir zamanın kutlu şahsı Hz. Mehdi'nin, bu sayımızda da fiziksel özelliklerine yer veriyoruz. Kapak konumuzu oluşturan "Hz. Mehdi Nasıl Tanınacak (Hz. Mehdi'nin Manevi Özellikleri)" başlıklı bu yazıyı büyük bir merakla okuyacaksınız.

Ülkemizin değerli yazarlarından biri olan ve 'Hekimoğlu İsmail' adıyla tanınan Ömer Okçu'nun Hz. Mehdi ve onun özellikleriyle ilgili yaptığı son derece aydınlatıcı izahları içeren "Mehdi Bulunduğu Asra Bir Baş Tabib Gibi Çıkar, Hastalığı Teşhis Eder. Mehdi İttihad-ı İslamcıdır" başlıklı yazısına dergimizde yer verdik.

Müminlerin Melek Sevgisi... Kuran'da bildirildiği üzere melekler, Yüce Rabbimiz'e gönülden bağlı, itaatkar, O'nun şanını durmaksızın yücelten ve emirlerini eksiksiz yerine getiren üstün ahlak sahibi kullardır. Müminler de, Allah'a, elçilere, kitaplara ve ahirete iman ettikleri gibi meleklerin varlığına da iman eder ve onları içli bir sevgiyle severler.

Sömürgecilik, tarihin pek çok döneminde birçok ülke tarafından dünyanın farklı bölgelerinde uygulanmış, bazı acımasız devlet yöneticilerinin yalnızca kendi ülke çıkarlarını gözettileri politikalar sonucunda zulüm dolu görüntülere neden olmuştur. Sadece kendi halkının üstünlüğüne inanan yöneticiler, sömürüleri altına aldıkları ülke halklarını en acımasız şartlarda çalıştırmış ve bu insanların her türlü kaynağını kendi ülkeleri adına kullanmışlardır. "Modern Tarihin Zulüm Sistemi Sömürgecilik" başlıklı bu yazıyı ilgiyle okuyacaksınız.

15 Maddede Evrim Aldatmacası... Evrim Teorisi, canlıların yeryüzünde ilk ortaya çıkışını, milyarlarca yıllık zaman dilimleri içinde gerçekleşen kör tesadüflerle açıklamaya çalışır. Oysa bunun mümkün olamayacağı çok açıktır. Ancak masal kitaplarına konu olabilecek türden izahlarla dolu olan evrim teorisi artık içinden çıkılmaz bir duruma gelmiştir. Bu yazımızda evrim aldatmacası hakkındaki gerçekleri maddeler halinde aktarıyoruz.

Bu ay da tüm okurlarımıza 3 adet belgesel VCD film hediye ediyoruz. Harun Yahya'nın eserlerinden yararlanılarak hazırlanan bu belgeselleri ilgi ve beğeniyle izleyebilirsiniz...

İLMİ ARAŞTIRMA -MAYIS 2005-

Yayın Türü: Yaygın / **Global Yayıncılık adına imtiyaz sahibi:** Bedri Edis Yılmaz, Adres: Talatpaşa Mah. Emir Gazi Cad. İbrahim Elmas İşmerkezi A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul / **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:**

Fatih Hikmet Müftüoğlu, Adres: Talatpaşa Mah. Emir Gazi Cad. İbrahim Elmas İşmerkezi A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul **Yönetim Adresi:** Global Yayıncılık, Talatpaşa Mah. Emir Gazi Cad. İbrahim Elmas İşmerkezi A. Blok

Kat 4 Okmeydanı - İstanbul **Tel:** 0212 2220088 **Fax:** 0212 3208607 **Abonelik Tel:** 0212 4444441

Matbaa: Kelebek Matbaacılık, Adres: Litros Yolu, No: 4/1-A Topkapı - İstanbul, Tel: 0212 6124359

*"Gökleri ve yeri (bir örnek edinmek-
sizin) yaratandır. O, bir işin
olmasına karar verirse, ona
yalnızca "Ol" der,
o da hemen oluverir."*

(Bakara Suresi, 117)

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Bitkiler Neden YEŞİL Renktedir?

Bitkiler dünyasında hakim olan renk yeşil ve yeşilin tonlarıdır. Yeşil rengi oluşturan ana madde ise klorofil'dir. Son derece önemli bir madde olan klorofil bitki hücresinin sitoplazmasında dağınık halde bulunan kloroplastlardaki bir pigmenttir. Güneşten aldıkları ışığı rahatça yutacak niteliğe sahip olan bu pigmentler yalnızca yeşil rengi yansıtırlar. Bu özellik, yapraklara yeşil renk vermesinin yanı sıra, "fotosentez" gibi hayati bir işlemin gerçekleşmesini de sağlamaktadır.

Bitkiler fotosentez işleminde değişik renklerin birleşiminden oluşan güneş ışığını kullanırlar. Güneş ışığındaki renklerin en önemli özelliklerinden biri enerji yüklerinin birbirinden farklı olmasıdır. Bu renklerin ayrıştırılması ile ortaya çıkan ve tayf adı verilen renk dizisinin bir ucunda kırmızı ve sarı tonları, öbür ucunda da mavi ve mor tonları bulunur. En çok enerji taşıyanlar tayfin iki ucundaki bu renklerdir.

Renkler arasındaki bu enerji farkı bitkiler açısından çok önemlidir; çünkü fotosentez yapabilmek için çok fazla enerjiye ihtiyaçları vardır.

Bu nedenle bitkiler fotosentez sırasında güneş ışınlarından en çok enerji taşıyanlarını (tayfin

iki ucundaki renkleri) soğururlar başka bir deyişle emerler. Buna karşılık tayfin ortasında yer alan yeşil tonlardaki renklerin enerji yükü daha az olduğu için, yapraklar bu dalga boylarındaki ışınların az miktarını soğurup büyük bölümünü yansıtırlar. Yapraklar bütün bu işlemleri kloroplastlarda bulunan klorofil pigmenti sayesinde başarırlar.¹

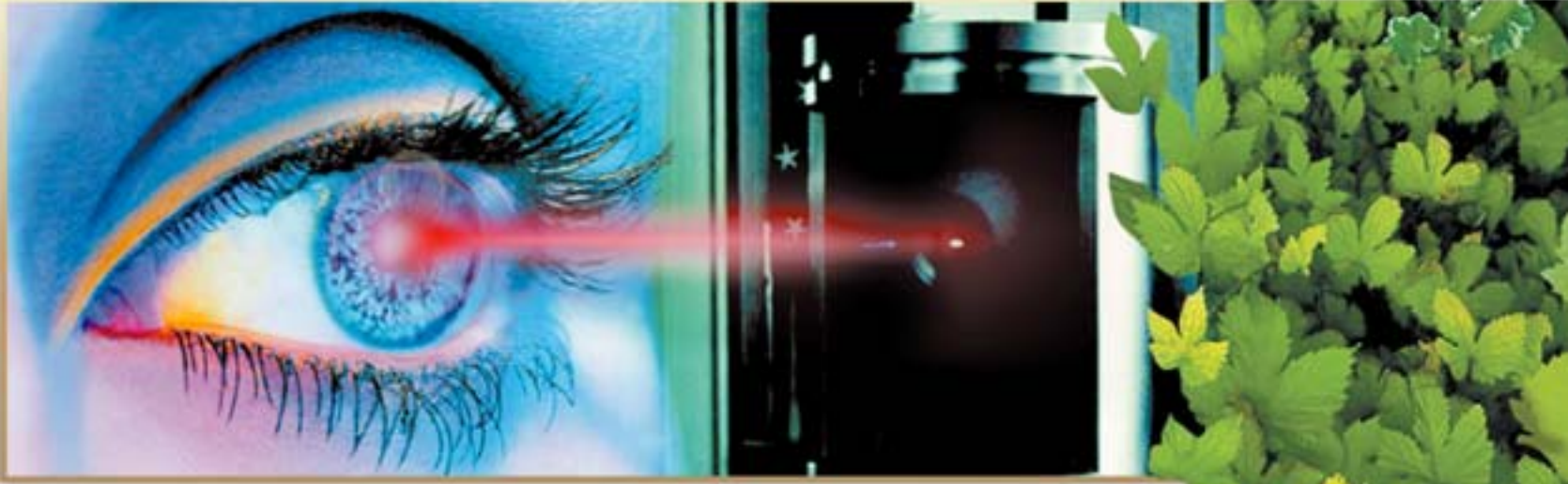
Bitkinin fotosentez yapabilmesi için, klorofil maddesinin emdiği ışık parçacıklarının enerji seviyesinin yeterli olması gereklidir.

Kısaca fotosentez işlemini özetlersek; bitki bu ışık parçacıklarından aldığı enerjiyle su moleküllerini kırar ve oksijen ile hidrojen molekülleri elde eder.

Elde edilen hidrojen, bitkinin yaşamını sürdürmesi için karbondioksit gazındaki karbon atomlarıyla reaksiyona girerek bitkinin öz suyu haline dönüşür. Diğer bir ifadeyle, bitki kendi besinini oluşturmuş olur. Kullanılmayan oksijen ise havaya verilir. Atmosferde soluduğumuz oksijenin çok büyük bir bölümü bu yolla oluşur.

Görüldüğü gibi bitkilerin yeşil olması estetik bir görüntü vermesinin yanı sıra hem bitkilerin hem de diğer canlıların yaşamlarını sürdürebilmeleri için son derece hayati bir öneme sahiptir. Allah, bitkilerin ve diğer bütün canlıların beslenmesinde klorofil maddesini sebep kılmaktadır.

www.bitkidunyasi.net



Görme İşleminde **RETİNANIN** Rolü

Gözümüzün retina bölgesinde "rodopsin" adlı bir pigment görev yapar. Rodopsin yoğun ışıktaki özelliğini yitiren, karanlıkta tekrar oluşan bir maddedir. Gözde yeteri kadar rodopsin oluşana kadar göz karanlıkta net görmez. Rodopsinin özelliği ışıktan alınan verimi yükseltmesidir. Bu madde tam gerektiği anda ihtiyaç duyulduğu kadar üretilir. Rodopsin dengesi kurulduğunda ise şekiller belirginleşmeye başlar. Görme işleminde son derece önemli bir madde olan rodopsin olmasaydı ne olurdu? Bu durumda insan yalnızca aydınlıkta gören bir canlı olurdu.¹

Peki bizi karanlıklardan kurtarıp, bize renkli bir dünya sunan bu sistem nasıl oluşmaktadır?

Buraya kadar sıraladığımız aşamalar bir akıl, irade ve güç gerektiren işlemlerdir. Böyle bir sıralamanın ve uyumun tesadüfen oluşma ihtimalinin olmadığı ise çok açık bir gerçektir. Böyle bir sistemin zaman içinde oluşması da imkansızdır. Bu işlemlerin tesadüfen oluşması için milyonlarca hatta milyarlarca yıl beklense de sonuç hiçbir şekilde değişmeyecektir. Bekleyerek ya da tesadüflerle renkli bir dünyayı oluşturacak sistemler asla oluşamaz. Bu mükemmel sistem ancak özel bir tasarımın sonucunda ortaya çıkabi-

lir ki bunun anlamı da yaratılmış olduğudur. Allah bütün evreni kaplayan ve bunun da ötesinde sonsuz bir gücün ve aklın sahibidir. Evrendeki düzenin tümünde Allah'ın benzersiz yaratma sanatının örnekleri vardır. Renklerin oluşumundaki eşsiz sanat da Allah'ın benzersiz yaratmasıyla ortaya çıkmıştır. Allah herşeye güç yetirendir.

1-Jillyn Smith, Sense and Senseibilities, Willey Science Edition, s.60-61

**"O, sizin için
kulakları, gözleri ve
gönülleri inşa
edendir;
ne az
şükrediyorsunuz."
(Mü'minin Suresi, 78)**

Son birkaç on yıldır yeryüzünde meydana gelen kargaşa, zulüm, terör ve savaş ortamı, fitneler, kıtlıklar, depremler Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışının alametlerindendir. Bu bilgiye sahip olmak da Müslümanları, Hz. Mehdi'nin geliş alametleri ve Mehdi'nin sıfatları hakkında daha detaylı bilgi edinmeye sevk etmektedir. Bu konuda öğrenilecek her yeni bilgi, Müslümanların heyecanını daha da artıracaktır.

Hz. Mehdi

Nasıl Tanınacak?-2

(Hz. Mehdi'nin Fiziksel Özellikleri)

Hız. Peygamberimiz (sav) Müslümanlara, ahir zamanda Hız. Mehdi'nin ortaya çıkışını müjdelemiştir. Peygamber Efendimiz (sav) bu müjdeyi Müslümanlara verirken şöyle buyurmuştur:

takibine vesile olmuşlardır. İşte içinde bulunduğumuz bu dönemde ortaya çıkan alametler bize, Hız. Mehdi'nin çıkışının yakın olduğunu göstermektedir.

"...Dünyanın ömründen sadece bir gün kalsa bile, Allah benim Ehl-i Beytim'den bir şahıs gönderecektir. O dünyayı (daha önce) zulümle olduğu gibi adaletle dolduracaktır."

(Sünen Ebu Davud, Cilt 14, s. 402)

Bu haber iman edenlerin şevk ve heyecanını arttıran çok büyük bir müjdedir. Peygamber Efendimiz (sav)'in hadisleriyle beraber, İslam alimleri de, yaşadıkları dönemlerden günümüze kadar ulaşmış el yazması eserleriyle, o zamandan bugüne, bu büyük müjdenin şevk ve heyecanını taşımışlar; inananlar için bu konunun canlı tutulmasına ve

bilgiye sahip olmak da Müslümanları, Hız. Mehdi'nin geliş alametleri ve Mehdi'nin sıfatları hakkında daha detaylı bilgi edinmeye sevk etmektedir. Bu konuda öğrenilecek her yeni bilgi Müslümanların heyecanını artıracaktır.

Peygamberimiz Hız. Muhammed'in hadislerinde Hız. Mehdi'nin fiziki özellikleri şu şekilde yer almaktadır:

Nitekim, yaşadığımız yıllarda yeryüzünde meydana gelen kargaşa, zulüm, terör ve savaş ortamı, fitneler, kıtlıklar ve depremler Hız. Mehdi'nin ortaya çıkışının alametlerindendir. Bu

Peygamberimiz (sav) 'in Soyundandır

Bütün peygamberler birbirinin soyundandır. Hz. Mehdi de hadislerde belirtildiğine göre bu soydan gelmektedir. Halk arasında Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen kimselere **Seyyid** denmektedir.

Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan geldiğini bildiren hadislerden bir kısmı ise şu şekildedir:

Hz. Ali'nin rivayetine göre Resulullah şöyle buyurdu: "Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah (c.c.) benim **Ehl-i Beytimden bir zatı** (Mehdi'yi) gönderecek." (Sünen-i Ebu Davud, 5/92)

Benim Ehl-i Beytimden bir şahıs bütün dünyaya hakim oluncaya kadar günler ve geceler gitmez. (En-Necmu's Sakıb, Ukayli)

Said b. el Müseyyeb'den, Peygamberimiz (sav) şöyle buyurdu: "Mehdi, **kızım Fatma'nın neslindendir.**" (Sünen-i İbn Mace, 10/348)

Mehdi ile müjdelenin. **O Kureş'ten ve Ehl-i Beytimden bir kişidir.**

(Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 13)

"Mehdi, benim çocuklarımdan biridir. Yüzü gökyüzünde parlayan yıldız gibidir." (Ali b. Sultan Muhammed el-Kari el-Hanefi'nin "Risaletül Meşreb Elverdi fi mezhebil Mehdi")

Peygamberimiz şöyle buyurmuştur:

"Benim neslimden olan 40 yaşındaki Mehdi'dir. Yüzü gökyüzünde parlayan yıldız gibidir.

(Ali b. Sultan Muhammed el-Kari el-Hanefi "Risaletül Meşreb Elverdi fi Mezhebil Mehdi")

Resulullah şöyle buyurmuştur:

"Mehdi benim çocuklarımdandır. Onun yüzü, parlak yıldız gibidir."

(Ukayli "En-Necmu's-sakıb fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")

Güzel Yüzlü ve Nurludur

O (Mehdi) güzel bir delikanlıdır, güzel yüzlüdür. **Yüzünün nuru başına ve saçlarının siyahına kadar yükselir.**

(Mehdilik ve İmamiye, s. 153/ İkdüd Dürer'den)

Yüzü parlayan yıldız gibi nurludur.

(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 33)

Peygamberimiz "Benim neslimden olan 40 yaşındaki Mehdi'dir. **Yüzü gökyüzünde parlayan yıldız gibidir.**" şeklinde buyurmuştur.

(Ali b. Sultan Muhammed el-Kari el-Hanefi "Risaletül Meşreb Elverdi fi Mezhebil Mehdi")

Resulullah şöyle buyurmuştur:

"Mehdi benim çocuklarımdandır. Onun yüzü, parlak yıldız gibidir." (Ukayli "En-Necmu's-sakıb fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")

"Güzel yüzlüdür. Yüzünün nurları ona azamet verir."

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

"O (Mehdi), orta boylu ve güzel yüzlü bir gençtir. Saçları, omuzlarının üzerine sarkar. Yüzünün nuru, saçının, sakalının ve başının siyahlığı üzerine gün gibi parlar ve ona yücelik verir." (Ukayli "En-Necmu's-sakıb fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")

Onun yüzü, parlak yıldız gibidir. (Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b.

Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

Peygamberimiz (sav) hadislerinde Hz. Mehdi'nin gerek fiziksel gerek ahlaki özellikleri hakkında pek çok tanıtıcı bilgi vermiştir.

Hz. Mehdi'nin ahlakının, kendi ahlakına benzediğini bildirmiş, onun Allah korkusunu ve güzel ahlakını övmüştür. Peygamber Efendimiz (sav) Hz. Mehdi'nin, insanların dünyada ve ahiretteki kurtuluşlarına vesile olacak çok kıymetli bir kimse olduğunu belirtmiştir.

Omzunda Nübüvvet (Peygamberlik) Mührü Vardır

Mehdi'nin **omuzunda** Peygamber Efendimiz (sav)'deki **nübüvvet mührü** bulunacaktır.

(El-Kavlu'l Muhtasarr Fi Alamatil Mehdiyy- il Muntazar, s. 41)

Omuzunda Peygamber (sav)'in alameti vardır. (Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 23)

Omuzunda Peygamber (sav)'in nişanı vardır. (Kiyamet Alametleri, Berzenci, s. 163)

Hadislerden anlaşıldığı üzere, Hz. Mehdi'nin iki omuzu arasında Hz. Muhammed (sav)'de olduğu gibi açık bir alamet olan "peygamberlik mührü" olacaktır.

Cabir b. Semüre'den rivayet edilmiştir: **"Resululah'ın mührü güvercin yumurtası kadar bir yumru idi."** (Sünen-i Tirmizi, 6/126)

Ebu Saib b. Yezid'den rivayet edilmiştir: **"Gözüm Peygamberimiz (sav)'in iki omuzu arasındaki mühüre ilişti."** (Sünen-i Tirmizi, 6/126)

Dişleri Parlaktır

Dişleri parlaktır... (Ali Bin Hüsamettin El Muttaki)

Uylukları Uzundur

Uylukları uzundur, rengi Arap rengidir.

(Kiyamet Alametleri, Berzenci, s. 162-163)

Yanağında Ben Vardır

Mehdi, gür sakallı, ön dişleri parlak, yüzü **benli**, açık alınlıdır. (Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

Yüzünde bir ben vardır. (Ali Bin Hüsamettin El Muttaki)

Yanağında, **inciye andıran, bir yıldız gibi yüzünü aydınlatan bir işaret vardır.**

(Muhammed B. Resul Al-Hüseyni El Berzenci, "Kiyamet Alametleri" Pamuk Yayınları, Trc: Naim Erdoğan)

Siyah Saçlıdır

Yüzünün nuru başına ve **saçlarının siyahına** kadar yükselir. (Mehdilik ve İmamiye, s. 153 / İkdüd Dürer'den)

"O genç bir adamdır. Orta boyludur. Güzel yüzlüdür. Saçları, omuzlarının üzerine doğru sarkar. Yüzünün nurları ona azamet verir. **Siyah saçlıdır. Siyah sakallıdır.**"

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

"O (Mehdi), orta boylu ve güzel yüzlü bir gençtir. Saçları, omuzlarının üzerine sarkar. Yüzünün nuru, **saçının, sakalının ve başının siyahlığı** üzerine gün gibi parlar ve ona yücelik verir." (Ukayli "En-Necmu's-sakıb fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")

Genel Görünümü

Aşağıdaki hadislerden de anlaşılacağı gibi Hz. Mehdi'nin heybetli, geniş yapılı ve dikkat çekici bir görünümü olduğu haber verilmektedir:

H. Mehdi'nin boyu, posu sanki Beni İsrail ricalindedir (şahısları gibidir).

(El-Kavlü'l Muhtasar Fi Alamelil Mehdiyy-il Muntazar, s. 36-29)

Mehdi sanki Beni İsrail'den bir şahıstır. (Tavri onlara benzer yani heybetli ve acar.)

(Kitab-ül Burhan Fi Alamel-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 23-30)

O açık (geniş) alınlı... heybetli bir şahıstır.

(İkdüd düren)

H. Mehdi'nin bedeni İsraili'dir. H. Mehdi, sanki Beni İsrail ricalindendir.

(Beni İsrail vücut yapısı geniş ve heybetlidir) (İbn Hacer El Mekki)

Cismi, İsrail bünyesi gibidir.

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

(Dış görünüşü) sanki İsrailoğullarından bir adama benzemektedir.

(Ukayli "En-Necmu's-sakib fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")

Açık alınlıdır. (Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

Karnı büyük...

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

İki uyluk arası açık...

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

İri gövdeli... (Ukayli "En-Necmu's-sakib fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")

Hadislerde Hz. Mehdi'nin geniş ve heybetli yapısının yanı sıra, başının büyük olacağı da bildirilmektedir:

Mehdi ben(im neslim)dendir. Alnı geniş ve açıktır. (İmam Şarani "Ölüm - Kıyamet - Ahiret ve Ahir zaman Alametleri", Bedir Yayınevi, s. 432-448)

Kaşı Kavislidir

"Kaşı kavisli..."

(Muhammed B. Resul Al-Hüseyni El Berzenci, "Kıyamet Alametleri" Pamuk Yayınları, Trc. Naim Erdoğan, s. 163)

Rengi

H. Mehdi'nin rengi Arabi...

(İbn Hacer El Mekki; "El-Kavlü'l Muhtasar fi Alamelil Mehdiyy-il Muntazar", s. 15-75)

NOT: Arap ırkının ten rengi, kırmızıyla karışık beyazdır.

H. Peygamber (sav)'in ten rengi de kırmızıya çalan beyaz renkti. Fakat, teninin görünen kısımları güneş, rüzgar gibi etkenlerle esmere çalıyordu. Rivayetlerden Hz. Mehdi'nin ten renginin de Peygamber Efendimiz (sav)'le aynı renkte olacağı anlaşılmaktadır. Bir rivayette Resulullah (sav)'in ten rengi şöyle tarif edilmektedir:

Enes b. Malik, Peygamber'in rengi hakkında şöyle dedi: Beyaz idi. Fakat beyazı esmere çalıyordu.

(İbni Kesir, Şemai'ür- Resul, s. 28)

Kırmızı ile karışık nurani beyaz idi.

(İbni Kesir, Şemai'ür- Resul, s. 28)

Esmer olacaktır. (Kıyamet Alametleri, s. 163;

El Kavlü'l Muhtasar Fi Alamelil Mehdiyy-il Muntazar, s. 43)

**"Mehdi benim
çocuklarımdandır.
Onun yüzü, parlak
yıldız gibidir."**

(Ukaylı "En-Necmu's-sakib fi
Beyanı Enne'l Mehdi min
Evladı Ali b. Ebi Talib
Ale't-Temam ve'l kamal")



Yaşı

Hadislerde belirtilen, Hz. Mehdi'nin gönderildiği yaşlardan kasıt, onun görevine başlayacağı, insanların kendisini tanıyacakları ve faaliyetini görüp izleyecekleri yaşlardır.

**Yaşı 30 ile 40 arasında olduğu halde
gönderilecektir... Mehdi benim
evlatlarımdandır. 40 yaşlarındadır.**

(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 41)

**Mehdi benim neslimdendir. O 40
yaşındadır. Sanki yüzü parlak bir yıldızdır...**

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdisi
"Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

"O genç bir adamdır."

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdisi
"Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

Sakalı

Sakalı bol ve sık olacaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 23)

Sakalı sıkıdır. (Kiyamet Alametleri, Berzenci, s. 163)

**O genç bir adamdır. Orta boyludur.
Güzel yüzlüdür. Saçları, omuzlarının
üzerine doğru sarkar. Yüzünün nur-
ları ona azamet verir. Siyah saçlıdır.
Siyah sakallıdır."**

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdisi
"Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

**O (Mehdi), orta boylu ve güzel yüzlü
bir gençtir. Saçları, omuzlarının üze-
rine sarkar. Yüzünün nuru, saçının,
sakalının ve başının siyahlığı üzerine
gün gibi parlar ve ona yücelik verir."**

(Ukaylı "En-Necmu's-sakib fi Beyanı Enne'l Mehdi min
Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")

"Mehdi, gür sakallı..."

(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdisi
"Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")

Burnu

Onun alnı geniş, burnu ise ince olacaktır.

(Tirmizi / Büyük Hadis Külliyyatı, Rudani 5.Cilt, Sayfa 365)

Alnı geniş burnu parlaktır. (Asrın Beklediği İnsan Mehdi,

Adil Gökbayrak, s. 28)

"...küçük burunlu..." (Muhammed B. Resul Al-Hüseyni

El Berzenci, "Kiyamet Alametleri" Pamuk Yayınları, Trc. Naim Erdoğan, s. 163)

Boyu

Mehdi, orta boylu olacaktır.

(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 41)

Peygamber Efendimiz (sav)'in de, hadislerde Hz. Mehdi için bildirildiği gibi orta boylu olduğunu rivayetlerden öğrenmekteyiz:

Enes B. Malik rivayetlerde buyurdu ki: Resulullah (sav) orta boylu idi. Bilindiği gibi hadiste geçen Rab'a kelimesi normal ve orta boylu demektir. Fakat normal boy için uzun olan şahsa göre bir sınır vardır. Çünkü boyun sahibi kendi karışı ile yedi karış kadar olan boya normal boy denilir. (Tirmizi, Şemail-i Şerif, s. 15)

ÇEŞİTLİ KAYNAKLARDA HZ. MEHDİ

Ehl-i Sünnet kaynaklarından başka kaynaklara baktığımızda da Hz. Mehdi ile ilgili benzer bilgilerin yer aldığını görmekteyiz.

Örneğin; Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışından önce sahte mehdilerin çıkacağı ve bunların itibar görmeyeceği, bu durumlar karşısında Mehdi'nin sessiz kalacağı; ahir zaman olarak isimlendirilen bu dönemde insanların ahlakında büyük bozulmalar yaşanacağı; bazı kimselerin hayırlı bazılarının da hayırsız olacağı ve bir kısmının helak olacağı; zuhurundan önce yeryüzünde ahlaki bozulmaların olacağı, inkarcı yöneticilerin, sapkın bilgelerin olacağı, insanların kazançlarının azalacağı, faizin yaygınlaşacağı, zinanın çoğalacağı, sapkınlığın görüleceği, kıtlıkların ve savaşların yaşanacağı; zuhurunun alametleri olarak Süfyanî'nin zuhuru, bir ordu-nun yere girmesi, bir sesin duyulması ve Beni Abbas'tan bir kimsenin helak olması, Beyda'nın yere çökmesi; bu alametlerin birbiri ardınca zincirleme meydana gelmesi; Mehdi'nin uzun bir kaybolma döneminin olacağı ve insanların bir bölümünün imanlarını kaybedeceği; gökten gelen bir sesi dünyadaki tüm insanların duymasından sonra Mehdi'nin zuhur edeceği; Mehdi'nin çıktığı duyurulduğu zaman insanların onun hilafeti karşısında boyun eğecekleri; Hz. Mehdi'nin Hz. Süleyman ve Hz. Davud gibi hüküm vereceği; İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kıla-

cağı ve İslam'a hayat vereceği; Mehdi'nin zulüm ve haksızlıkla dolu olan dünyayı adalet ve eşitlikle dolduracağı; Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in yolunu izleyeceği, onun din ahlakını yerleşik kıldığı gibi Mehdi'nin de insanların yanlış inanış ve uygulamalarını ortadan kaldı-

racağı ve dini özüne döndüreceği; Peygamberimiz (sav) döneminde yaşayan Müslümanların Mehdi zamanında yaşamaya imrendikleri, sayıları üçyüzden biraz fazla olan çok az kimsenin Mehdi'ye tabi olacağı; yardımcılarının sayısının 313 kişi olacağı; kut-sal emanetlerle birlikte çıkacağı; kınayanın kınamasından korkmayan bir ahlaka sahip olduğu; ihtiyacını bildirmeyen bir yapıda olduğu ve insanların ona muhtaç oldukları; itidalli olduğu; ilim sahibi olduğu; Hz. Muhammed'in soyundan olduğu; heybetli ve vakarlı olduğu; güzel yüzlü ve güzel saçlı olduğu; ince burunlu ve yüzünün geniş olduğu bildirilmektedir.

Başka rivayetlerde Hz. Mehdi'nin "alında bir iz" olduğu bildirilmektedir. Ayrıca rivayetlerde Mehdi'nin "sağ bacağında bir ben" olduğu da haber verilmektedir.

SONUÇ

Yazı boyunca Peygamberimiz (sav)'in hadisleri ışığında, ahir zamanda ortaya çıkacak olan Hz. Mehdi'nin tanınmasını sağlayacak belli başlı özelliklerini inceledik. Peygamberimiz (sav) bu hadislerinde Hz. Mehdi'nin gerek fiziksel gerek ahlaki özellikleri hakkında pek çok tanıtıcı bilgi vermiştir. Hz. Mehdi'nin ahlakının, kendi ahlakına benzediğini bildirmiş, onun Allah korkusunu ve güzel ahlakını övmüştür. Peygamber Efendimiz (sav) Hz. Mehdi'nin, insanların dünyada ve ahiretteki kurtuluşlarına vesile olacak çok kıymetli bir kimse olduğunu belirtmiş ve ortaya çıktığında, insanların "kar üzerinde sürünerek de olsa ona uymalarını" bildirmiştir:

İbni Ebi Şeybe ve Naim b. Hammad Fiten isimli eserde, İbni Mace ve Ebu Naim ise İbni

Mes'ud'dan tahrir ettiler. O dedi ki: ... O (Mehdi) arza sahib olur ve kendisinden önce baskı ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. Sizden O'na kim yetişirse, kar üzerinde sürünerek dahi olsa gelsin, O'na katılsın. Zira O Mehdi'dir. (Ahir zaman Mehdisinin alametleri, Celalettin Suyuti, sf. 14)

İçinde bulunduğumuz dönem 1400 senedir beklenen, Peygamberimiz (sav)'in müjdelediği bu tarihi olayın gerçekleşmesinin yaklaştığı dönemdir. Bu gerçeğin şuurlunda olan ve Hz. Mehdi ortaya çıktığında onun yanında olma şerefine erişmek isteyen tüm Müslümanlar yazı boyunca anlatılan, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde

verdiği bilgileri dikkatlice okumalı, bu mübarek şahsı doğru bir şekilde tanıyabilmek için tüm sebeplere sarılmalıdırlar. Zira bu bilgilerin dikkatlice araştırılıp incelenmesi, bu kutlu şahsın tanınabilmesinde Allah'ın izniyle önemli bir yol gösterici olacaktır.

Hiç kuşkusuz ki İslam dininin aslına dönmesine ve Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olmasına vesile olacak, Müslümanlar arasında büyük bir birlik sağlayacak böylesine kutlu bir zata zemin hazırlamak ve ona yardımcı olmak Müslümanların önemli bir sorumluluğudur. Hz. Mehdi gibi mübarek bir şahsın yakınlarından olabilmek, ona destek olabilmek, tüm insanlara yönelik hayırlı faaliyetlerinde ona yardımcı olabilmek tüm inananlar için büyük bir nimet ve şereftir.



Hekimoğlu İsmail (Ömer Okçu):

"Mehdi,

**bulunduğu asra bir baş tabib gibi çıkar,
hastalığı teşhis eder"**

**"Mehdi, İttihâd-ı İslamcıdır
(İslam Birliği)"**

Bu yazı, Sayın Ömer Okçu (Hekimoğlu İsmail)'nin Timaş Yayıncılık'tan çıkan "Müslüman ve Para" isimli kitabının "Mehdi" başlıklı bölümünden aynen alınmıştır.

Nasıl ki, memurların ve askerlerin rütbesi ve mevkisi varsa, her Müslüman'ın da manen rütbesi ve mevkii vardır. Bunu, herşeyi bilen Allah bilir. Zaten rütbe ve mevkileri veren de O'dur. Herşeyi bilen Allah, bildiklerinden bir kısmını, bir kısım kullarına bildirir, bunlara "ehl-i keşif derler, halk dilinde keramet ehli de denir. Veli, umumi bir sıfattır.

Her veli keramet gösteremez, hatta kendi mânevi makamını bilmeyen veliler çoktur. Bir şahsın gösterdiği harika hallerin keramet sayılması için, o şahsın sünnet-i seniyyeye uygun yaşaması şarttır. Sünnet-i seniyyeye uygun yaşamayanların gösterdiği harika hallere **istihraç** denir, bu halin kerametle ilgisi yoktur.

Keramet; İslâm'a hizmet eden şahsın, hizmet imkânları çeşitli şekillerde kısıtlanmış ise (Allah'ın lütfü ile) kerametle hizmetini devam ettirmesi, çevresindeki insanların İslâm'a bağlılığını kuvvetlendirmesi içindir.

Bir de ikram vardır. Keramet gibi görünür fakat keramet değildir.

Mesela, derse gelen şahıslardan birinin sorusuna Hoca Efendi bilmeden cevap verir. Sorusu olan, 'Kalbimden geçeni bildi' dese de, Hoca Efendi bunun bir "ikrâm-ı ilahî" olduğunu bilir, şükreder, gurura düşmez ve kendinin keramet ehli olduğunu sanmaz, sanmamalı...

İslâmiyeti kıyamete kadar devam ettireceğini belirten Allah, dinine hizmet edecek kullarını gönderir; onlar da İslâm'a hizmet eder.

**İslâm'a hizmet edenler
çeşitli manevî rütbede
kimselerdir. Fakat
mehdilik makamı
bunların en yücesidir.**

Nasıl ki meydan muharebesini kazanan paşa, mareşal olursa, deccalla mücadele eden veli de Mehdi makamına yükselir.

**Öyle ise deccalın
olduğu zamanda
Mehdi aranmalıdır.**

Amma Mehdi'yi tanıyıp tanımamak zannedildiği kadar önemli değildir.

**Hadis-i şerifle sabit
olduğundan Mehdilik
makamı inkâr edilmemelidir.**

Fakat O'nu tanımamak da mesuliyeti gerektirmez. Çünkü Sünnet-i seniyyeye ittibâ eden (uyan) herkes, Mehdi'nin askeridir. Öte yandan Mehdi'nin yakınında bulunan hatta her gün Mehdi'yi gören şahıs, Sünnet-i seniyyeye ittibâ etmezse (tabi olmazsa), hem Mehdi'den manen çok uzaktır, hem de dünya ve ahireti cehennem olur.

Peygamberimiz, insanlığın selameti için çok büyük çileler çekmiştir. Manevî makam itibarıyla Peygamberimize yaklaşanlar, çile bakımından da O'na yaklaşır yani çok çile çekerler. Fakat ahir zamanın eşhası mühimmesi (ahir zamanın önemli şahsı) öldürülemez.

Mehdi, deccalın yaptığı işlerin zıddını yapar. Deccal hakla batılı karıştırır, Mehdi hak ile batılı ayırır; hakkı hak olarak gösterir, batılı da bâtıl olarak gösterir. Deccal yalancısıdır, insanları aldatır. Mehdi gerçeği, hakkı söyler. Deccal günahları yayar. Mehdi insanları günah-ı kebirden (büyük günahlar-

dan) men, sünnet-i seniyyeye sevk eder. Deccal diplomaya, mevkiye, makama, siyasî güce istinat (dayanır-güvenir) eder. Elinde bol servet vardır. Mehdi Allah'tan başka hiçbir şeye istinat edemez. Yani O'nun zahiri gücü olmaz. Belki diploması, parası, makamı, siyasi ve askeri gücü de olmaz. Mehdi imkânsızlıklar içinde birçok şeyler yapar ki, onun taraftarları da (Deccal'ın bütün imkânlarına karşı) Allah'a sığınarak İslâmiyeti öğrensın, anlasın ve yaşasınlar.

Devlete güvenen jandarma, nasıl tek başına bir köyü toplarsa aynı şekilde, Allah'a asker olabilen bir mü'min de dinsizliğin her türlüşüne meydan okuyabilir. Bunun için Mehdi'nin çalışmalarında en çok dikkati çeken husus, onun maddî imkanlardan mahrumiyetidir veya maddî imkanlara değer vermeme-sidir. Her türlü imkân vasıta-dır, gaye değildir. Gaye, rıza-i İlahi'dir.

"Mehdi, İttihâd-ı İslamcıdır (İslam Birliği), Müslümanların bütününü ihata (içine alır, kuşatır) eder. Bir şahsın Müslümanlığına bir alâmet bulunsa, mü'min olduğuna hükmeder. Herkese iman cihetinden bakar. Zaten Mü'min, imanlı demektir. Âyeti kerime mealine göre "Mü'minler kardeşir". Mehdi, bu ayete istinad eder, mü'minleri kardeş bilir, İttihâd-ı İslâm'a (İslam Birliği'ne) gider."

Mü'min inanan, Müslüman ise İslamiyeti yaşayan mânâsına gelir.

Dolayısı ile Mehdi, dinsizlik cereyanı karşısında, semavi dinlerin mensuplarına dahi sahip çıkar. Bir tarafta bir milyar Müslümanın, bir millet olarak ayağa kalkmasını ister, öte yanda Hristiyanlarla anlaşmalar yaparak, dinsizlik cereyanının

yayılmasını önlemeye ve dinsizlikten Müslümanları hatta Hristiyanları korumaya çalışır.

Bu durumda deccalın yeri dinsizlik, Mehdi'nin yeri ise Din'dir. Öyle ise, ahir zamanda dinsizlikle din, bütün şiddeti ile çarpışacaktır; İslâmiyet, kıyamete kadar devam edecektir. Bir tek Mü'min oldukça kıyamet kopmayacaktır. Kıyamet, kâfirlerin başına kopacak, bunun için mü'min, imanında ısrar etmelidir.

Deccal zamanında Müslüman olmanın cezası vardır, bu hal, bir felakettir. Fakat felâketler sadece dindar olmaktan gelmez. Çıldırnak, sakatlanmak, trafik kazasına uğramak, kanser olmak, iflas etmek, işinden atılmak gibi her insanın başına yüzlerce felaket gelebilir. Bunların içinde sadece bir felaket "dindar olmak"tan gelir ki, o da ihtimaldir, gelir de gelmez de... Bir insanın yüz felaketten korkmayıp, sadece "dindar olmak" yüzünden gelecek felaketten korkması akıl kârı değildir.

Nasıl ki fizik kimya kanunlarıyla binlerce problem çözülüyorsa, her bir Âyet ve Hadis de birer kanun hükmündedir, bunlarla da birçok iç-timaî, iktisadî ve idarî problemler çözülür. **Bu yolu Mehdi açar, Kur'an'ın engin mânâlarını gözler önüne serer.**

Kur'an-ı Kerim'in kendisi mucizedir. Öyle bir mucize ki her türlü kötülüğü yapabilen insanı, her türlü kötülükten vazgeçirir, her türlü iyiliği yapma noktasına getirir.

Mehdinin taraftarlarında bu hal açıkça görülür. Kuran-ı Kerim, her asırda her türlü insana hitap ederek, her insanın dünyâ ve ahiretini cennet etmiştir. Nasıl ki her insan, eli yetiştigi meyvaları toplarsa, Kur'an-ı Kerim'den herkesin istifadesi vardır. Mehdi'nin taraftarlarında her yaşta, her kültürde insan bulunur.

Beşerî fikirlerin yayıldığı devirlerde Kur'an, bütün fikirlerin üzerinde sultasını (üstünlüğünü) kurar ve Mehdi, cevapsız kalan sorulara müdellel (kesin delillerle) cevaplar verir.

"1980 yıllarında ise, kitleleri peşinden sürükleyen liderlerin kalmadığını, âdeta güneşlerin batıp yıldızların kaldığını gördük. Çünkü 1980'de hicri 15. asra girilmişti. Asrın başında idik. BU ASRIN MÜHİM ŞÂHİSLARI ÇOCUK VEYA GENÇLİK ÇAĞINDA... Öyle ise iki bin yılı önemlidir. İşin garip tarafı sağ da, sol da iki bin yılına büyük önem vermektedir. Her iki taraf da, olacak hadiseleri şimdiden hissetmiş durumda."

Bilgisayarları yapanları yaratan Allah, bir kısım kullarının beynini, cevapsız sorulara cevap verecek şekilde programlamıştır. Bu hal, Mehdi'de en yüksek seviyeye varır.

Her türlü imkânlarla Müslümanları İslâmiyet'ten çektikleri vakit, Kur'an-ı Kerim, etrafındaki surları yıkar, bizatihi (bizzat) kendi kendini hâkim kılar. Kimi, bir kısım Müslümanların yüce ahlâkına bakıp Kuran'ın hakkaniyetine kanaat getirir... Kimi Kur'an-ı Kerim'deki âyetlerin ve âyetlerdeki tertibin (ahengin), teva-fukun (uygunluğun) gözükmesiyle imanını güçlendirir. Kimi, âyetlerin derin mânâsına hayran olup, bâtl cereyanlardan Hak dine rücû eder (yönelir).

"1400 senedir yetişen evliyalar, asfiyalar, üstadlar, imamlar, âlimler İslâmi-yetin hakkaniyetine manen imza atmıştır, Mehdi'nin de önemi, sünnet-i seniyyeye ittibâ edip, faziletli bir kişi olmasından ileri gelecek. Onun taraftarlarındaki üstün ahlâk, deccal taraftarlarını şaşkına çevirecek.

Ahlâksızlıktan bıkan pek çok kimse tövbekar olup, Mehdi'nin tarafında yer alacak. Mehdi bir kişi iken, taraftarları çığ gibi büyüyecek, herkes hayrete düşecek."

Bu haller Mehdi'nin zamanında çok gözüktür. Kur'an-ı Kerim'i ilk anlatan ve tefsir eden Peygamberimiz (sav)'dir. Erkam (r.a)'ın evinde toplanıp İslâmiyeti anlatırken, o günün süper güçlerinden Bizans ve Pers imparatorlukları hakkında bir şey söylemediği gibi, Kur'an'ın dışında da herhangi bir kitap okutup, anlatmamıştır. İslâmiyet'i öğrenen Sahabe, İslâm'a uymayan herşeye bâtıl demiş, İslâm'da güç kazanmış ve İslâm imparatorlukları onların mânevi omuzlarında yücelmiştir.

Mehdi de, bulunduğu asra bir baş tabib gibi çıkar, hastalığı teşhis eder. Kur'an-ı Kerim'in reçete olduğunu belirtir. Nasıl ki eczanedeki her ilacın hastası ayrı ayrı ise... Nasıl ki reçeteye göre ilaç alınır ve tarifesine göre kullanılırsa... Aynı şekilde her bir âyet bir ilaçtır.

Müslümanların manen hasta olduğu bir zamanda Mehdi çıkar, hangi âyetin, hangi derde derman olacağını bildirir ve Müslümanlar sırat-ı müstakime (doğru yola) girmeye başlar, şifa bulur. **Mehdi, bütün dikkatleri Kur'an-ı Kerime, Hadis-i şeriflere ve şeriat-ı fitri (yaratılışa uygun olan) olan kitab-ı kainata çeker.** O, Sünnet-i seniyyeye öyle ittibâ (uyar) eder ki, Peygamberimiz (sav)'in tevazulu yaşayışını, bulunduğu asra getirir, her haliyle Müslümanlara

örnek olmaya çalışır. Buna rağmen ona iftira ederler "kendini Peygamber zannediyor" derler.

Mehdi'nin fani şahsını çürüterek, taraftarlarını soğutmak isterler. Amma onun düşmanları, ona fazla zarar veremedikleri gibi, onun talebelerine de zarar veremezler. Yapılan dev hizmetlerinin yanında görülen zararlar, devede kulak kalır.

Peygamberimizin en büyük mucizesi Kur'an'dır. Kur'an'ın en büyük mucizesi de Peygamberimiz (sav)'dir. Peygamberimiz (sav)'in okur yazar olmaması yanında, Kur'an'ın her asırda, her türlü ilim adamına hitap etmesi, Kelâmullah olduğuna önemli bir delildir. Kur'an ahlâkı ile ahlâklanan Peygamberimiz (sav)'in en yüce ahlâka sahip olması

"Onun taraftarlarındaki üstün ahlâk, deccal taraftarlarını şaşkına çevirecek.

Ahlâksızlıktan bıkan pek çok kimse tövbekar olup, Mehdi'nin tarafında yer alacak. Mehdi bir kişi iken, taraftarları çığ gibi büyüyecek, herkes hayrete düşecek."

da Kur'an'ın mucizesidir. 1400 senedir yetişen evliyalar, asfiyalar, üstadlar, imamlar, âlimler İslâmiyet'in hakkaniyetine manen imza atmıştır, Mehdi'nin de önemi, sünnet-i seniyyeye ittibâ edip (tabi olup), faziletli bir kişi olmasından ileri gelecek. Onun taraftarlarındaki üstün ahlâk, deccal taraftarlarını şaşkına çevirecek. Ahlâksızlıktan bıkan pek çok kimse tövbekar olup, Mehdi'nin tarafında yer alacak. Mehdi bir kişi iken, taraftarları çığ gibi büyüyecek, herkes hayrete düşecek.

HİCRÎ ASIRLAR

Nasıl ki metafizik varsa, metakimya, metabiyoloji, hatta metatarih vardır. Tarihî hadiselerin başıboş, tesadüfen olmadığı ehl-i tahkikçe (araştırmacılarca) malumdur. İster hadiseler büyük adamların çıkmasına sebep olsun, isterse büyük adamlar büyük hadiseleri ortaya çıkarsın... Neticede insan, kendi kendinin eseri olmadığı gibi hadiseler de kendiliğinden olamaz. Atmosferi yaratan kim ise, fırtınayı yaratan da O'dur ve fırtınaları belirli bir hızın üstüne çıkarmayan, yine kâinatın hâkimi olan Allah'tır. Her türlü hadise, kâinat nizamı içinde yer alıp, vazifesini yapmaktadır. Pek çok karışıklıklar içinde bir nizam vardır.

Zaman şeridi üzerinde hadiseler seyrederken âdeti peryod çizmektedir. Yani belirli zaman aralıklarıyla hadiselerin dozajı artıp eksilmektedir. Hicri 14'üncü asırdan bir misal verirsek,

Hicri 15'inci asrı, dolayısı ile 2 peryodu anlamak imkânı hâsıl olur.

1882'de Hicri 1300 yılına girilmiştir. **Böylece hicrî 14'üncü asır başladı ve 1979 yılına kadar devam etti.** Şimdi 14'üncü asırda yeryüzü sahnesine gelen şahıslara bir göz atalım. Tarihî bilginizle onların oynadıkları rolleri hatırlayacaksınız.

Yine hicrî 14'üncü asırda İngiliz Montgomeri (1887) gibi askerler,

"Mehdi'nin fani şahsını çürüterek, taraftarlarını soğutmak isterler.

Amma onun düşmanları, ona fazla zarar veremedikleri gibi, onun talebelerine de zarar veremezler. Yapılan dev hizmetlerinin yanında görülen zararlar, deve de kulak kalır."

Aynsteyn (1879-1955) gibi ilim adamları, Fransız Frelid (1856-1939) gibi tabibler, Rus Maksim Gorki (1868-1936) gibi romancılar ve İngiliz Lavrens (1888-1935) gibi casuslar önemli rol oynamıştı.

Bunlar tarih sahnesinde yerlerini almış, birbirlerine karşı olanca güçleriyle mücadeleye etmiş kimselerdir. Çok büyük hadiselerle sebebiyet vermişler veya çok büyük hadiselerin içinde yer almışlar...

1980 yıllarında ise, kitleleri peşinden sürükleyen liderlerin kalmadığını, âdeta güneşlerin batıp yıldızların kaldığını gördük. Çünkü 1980'de hicri 15. asra girilmişti. Asrın başında idik. BU ASRIN MÜHİM ŞÂHİSLARI ÇOCUK VEYA GENÇLİK ÇAĞINDA... Öyle ise iki bin yılı önemlidir. İşin garip tarafı sağ da, sol da iki bin yılına büyük önem vermektedir. Her iki taraf da, olacak hadiseleri şimdiden hissetmiş durumdur.

Bu satırların yazıldığı günlerde İslâm âlemi dahil, dünya üzerinde kapitalizmle sosyalizmin mücadelesi vardı. Acaba iki bin yılında İslâmiyet iktisat, içtimaiyat, kültür yönünden tarih sahnesine çıkacak mı?

Zaten iki bin yılının önemi buradan ileri geliyor: Ya İslâmiyet HAKİMİYET noktasında ortaya çıkacak veya insanlığını kaybeden insanlar, bütün güçleriyle kıyameti arzu edecek. Çünkü kıyamete yakın zamanda en kötü insan bile kıyametin kopmasını isteyecek, kötülerin yüzünden dünya yaşanmaz hale gelecek. İslâmiyetten ayrılan insanlar, iyilik namına çok az şey yaparken kötülük namına büyük işler başarmakta... Bunun için insanlar insaniyetini kaybetmiş, bunun için insanlar perişan.

Kâinata nizam veren Allah, insanlar için İslâmiyet nizamını göndermiştir. Nasıl ki kâinatın nizamı bozulunca kıyamet koparsa, İslâmiyete tabi olamayan insanların nizamı bozulacak yine kıyamet kopacaktır.

Türkiye'nin mânevî mimarlarından:

Bediüzzaman Said Nursî	1873-1960
Süleyman Hilmi Tunahan	1888-1959
Abdulkerim Arvasi	1881-1943
Elmalılı Hamdi Yazır	1887-1942
Mehmet Akif Ersoy	1873-1936
Ömer Nasuhi Bilmen	1884-1971

Amma kıyametten evvel, her insan, kendi kıyameti olan ölümüne bakmalıdır. Herkes kabir kapısından geçip ahiret sarayında muhakeme olacaktır, hayatının hesabını verecektir. Günahkâr olanlar cehenneme, günahkâr olmayanlar veya affa uğrayanlar cennete gidecektir.

"Zaten iki bin yılının önemi buradan ileri geliyor: Ya İslâmiyet HAKİMİYET noktasında ortaya çıkacak veya insanlığını kaybeden insanlar, bütün güçleriyle kıyameti arzu edecek."

Avrupa medeniyeti insanların inançlarını zedeledi ve âhiret inancını âdeta silip süpürdü. Kendi mimarını bilmeyen mimarlar yetiştirdi, kendi mühendisini bilmeyen mühendislerin sayısı arttı. Böylece materyalist dünyada herkes

yaptığının yanına kâr kalacağını zannedince insan, insan için kurt oldu. Âhiret inancı insanların birbirine faydalı olmasını temin eder amma, bu inanç nasıl verilebilir? Bu bakımdan iki bin yılıyla ve kıyametle meşgul olan insan kendini, ölümünü, ahireti unutmamalı ki, dünyamız düzelebilsin.

Müslüman ve Para
Hekimoğlu İsmail (Ömer Okçu)
Timaş Yayıncılık, Mart 2005
(Türdav Yayıncılık , 1.baskı, 1978)

"Mehdi de, bulunduğu asra bir baş tabib gibi çıkar, hastalığı teşhis eder.

Kur'ân-ı Kerim'in reçete olduğunu belirtir.

Nasıl ki eczahanedeki her ilacın hastası ayrı ayrı ise...

Nasıl ki reçeteye göre ilaç alınır ve tarifesine göre kullanılırsa... Aynı şekilde her bir âyet bir ilaçtır.

Müslümanların manen hasta olduğu bir zamanda

Mehdi çıkar, hangi âyetin, hangi derde derman olacağını bildirir ve Müslümanlar sırât-ı müstakime (doğru yola) girmeye başlar, şifa bulur."

Her canlının düşmanlarından korunmak ve avını etkisiz hale getirmek için kullandığı farklı yöntemler vardır. Canlılar dünyasında kullanılan bu yöntemlerden biri de zehir salgılamaktır. Hiçbir şuur ve akla sahip olmayan zehirli canlılar, bu yolla düşmanlarını etkisiz hale getirirler. Salgıladıkları öldürücü zehir ise kendilerine hiçbir zarar vermez. Deniz altında yaşayan canlılar arasında da bulunan bu zehir uzmanları, Rabbimiz'in sonsuz gücünün birer tecellisidir.

Deniz Altındaki Zehir

Deniz altında yaşayan canlıların vücutlarında, hayatlarını kolaylaştıracak birçok sistem bir arada bulunmaktadır. Tasarımları ve fonksiyonları birbirinden tamamen farklı olan ve biri olmadan diğeri işlemeyen bu sistemler Allah'ın yaratma sanatının örneklerindendir. Deniz altı dünyasındaki gizemli canlıların gerek savunma gerekse avlanma taktiği olarak kullandıkları zehirler de yaşamlarını devam ettirmek için kullandıkları bu harikulade sistemlerin bir ürünüdür.

Mavi Halkalı Ahtapot

Dünyanın en etkili zehirlerinden biri, su altında yaşayan tenis topu büyüklüğündeki bir canlıdan salgılanır: Mavi halkalı ahtapot. Tetrodotoksin adı verilen bu zehir, hayvanın salyasında yer alır ve beyni büyüklüğündeki iki ayrı bezde salgılanır. Birinden salgılanan zehir, avını etkisiz hale getirmek için kullanılırken; diğinden salgılanan zehir ise savunma amacıyla kullanılır. Birkaç deniz canlısında daha rastlanan ve oldukça komplike biyokimyasal özelliklere sahip olan Tet-

rodotoksin, çok etkili ölümcül bir zehirdir. Ahtapot, avına bu etkili zehiri, onu ısırarak aktarır. Yapılan deneylerde yalnızca 1 gramının, diğ bir ifadeyle bir toplu iğne başı kadarının bile yetişkin bir insanı öldürebilecek etkide olduğu saptanmıştır.

İncelemelerini sürdüren araştırmacılar bu zehiri, ahtapotun salgı bezlerinde yaşayan bakterilerin ürettiğini ve bakterilerin ahtapot ile yardımlaşmaya dayalı bir ilişki kurduğunu belirlediler. Bu etkili zehir sayesinde mavi halkalı ahtapot sualtında avına karşı güçlü bir savunma elde etmiş olurken, bakteri de ahtapotun vücudunda güvenli bir şekilde ürer ve yaşamını sürdürür.

Zehir Nasıl Etki Eder?

Tetrodotoksin; sodyum (Na+) iyonlarını sodyum kanalı reseptörlerine bi-tiştirerek sodyum kanallarını kapayan, böylece onların sinir zarların-

dan geçişini engelleyen güçlü bir zehirdir. Sinir hücrelerini bu şekilde bloke etmesi yarı-istemli çalışan kaslarda felce neden olur. Diyaframda bulunan kaslar ve göğüs kafesi kilitlenince solunum engellenir. Kalp ve beyin üzerinde direkt bir etkisi yoktur, ancak solunumu sekteye uğratan bu zehir beyne yeteri kadar oksijen ulaşamamasına neden olur.

Ancak bu olağanüstü hayvan kendi vücudunda üretilen bu zehirden etkilenmez; çünkü vücudundaki sodyum kanalı reseptörleri Tetrodotoksin molekülleriyle karşılaşmayacak şekilde, tamamen farklı olarak yaratılmıştır.

Denizaneları

Denizaneları herkesin tanıdığı, son derece ilginç canlılardır. Yapılarının %95'i sudan oluşan denizanelalarının genelde pek bilinmeyen şaşırtıcı özellikleri vardır.

Örneğin, bazı türleri ışık saçarak düşmanlarını yanıltır, bazıları ise vücutlarında öldürücü zehirler üretir. Hemen hemen bütün iklim koşulların-

Uzmanları

Knidliler

Knidli adı verilen canlılar, denizin en zehirli hayvanlarındanlardır. Bunlar; denizanelarının, hidroidlerin ve mercanların da içinde bulunduğu ailenin elemanlarından biridir. Bu adı almalarının nedeni, vücutlarının üzerinde çeşitli yerlerde bulunan ve "knidoblast" denen zehir hücreleridir. Kapsül biçimindeki bu hücrelerin içinde tüp şeklinde yakıcı bir yapı bulunur. Herhangi bir uyarıyla, örneğin bir canlının teması ile hücre patlar ve zehir, temas eden canlıya geçer. Bu sıvı, çoğu zaman zehirli alan canlının felç olarak ölmesine sebebiyet verecek kadar güçlü bir sıvıdır. Bazı türlerde bu zehirli hücrelerden binlerce bulunur.

Genellikle Norveç civarındaki surlarda yaşayan tüylü anemon da aynı ailenin üyelerindendir. Sıradan görüntüsünün ardındaki son derece kompleks yapısı ile bilim adamlarını şaşırtmaya devam etmektedir. Bu canlının hareket etmesini sağlayan kasları, sinir hücreleri ve bir midesi bulunur. Pek çok yöne hareket edebilen anemonun boğazında ise suyu sindirmesini sağlayacak binlerce hücre bulunur. Bu hücreler sayesinde su, vücudunu kaplar ve sıvı bir iskelet oluşturarak canlının dik durmasını sağlar.

Bu canlının vücudunda yer alan sistemin detaylarını anlayabilmek için derin bir kimya ve biyoloji bil-

gisine ihtiyaç vardır. Hatta ürettikleri zehir, bilim adamları ancak laboratuvarlarda yapılan analizlerle çözebilmektedir. Üstelik bunu yapabilmek için de senelerce süren bir eğitimden geçerler. Bu canlılar ise dünyaya geldikleri andan itibaren her ihtiyaç duyduklarında bu sistemi kullanarak kendilerini koruyabilirler. Onları kendilerini savunmalarını sağlayan bu özellikleriyle birlikte var eden, canlı cansız tüm varlıkları yaratan, "göklerin ve yerin Rabbi" olan Allah'tır ve tüm canlılar her an her saniye Allah'ın kontrolündedir. Bu gerçek bir ayette şöyle bildirilmektedir:

"... O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur..."
(Hud Suresi, 56)



da yaşamlarını sürdürebilen denizanelarının pek çok türü canlılar için tehlikelidir.

Saydam bir yapısı olan bu canlıların, vücutlarının alt kısımlarından uzanan dokungaçları vardır. Bazı türlerin dokungaçlarında zehirli bir sıvı bulunur. Denizaneları avlarını bu zehirli fışkırtarak yakalar, düşmanlarını da bu zehirle öldürürler. Zehirli olmayan denizanelası türleri ise elbette ki savunmasız değildir.

Bunlardan kimileri kendilerini korumak için ışık saçma özelliklerini kullanırlar. Düşmanlarından kurtulmak

için planlı ve metodlu bir şekilde hareket eden bu canlıların düşmanlarından kaçarken bütün vücutlarında ışık yanar. Ancak düşman tam onları ısırmaaya kalktığında çan görünümlü kıvrımlarındaki ışığı kapatırlar ve ışığı yakık kalan dokungaçlarını gövdelerinden ayırırlar. Böylece düşmanın dik-kati dokungaçlara çekilmiş olur. Deni-zanaları da bu durumdan faydalana-rak hemen oradan uzaklaşırlar.

Güneşle temas ettiğinde kısa bir sü-re içinde kuruyup yok olan, neredeyse tamamı sudan oluşan bir canlı nasıl olup da kimyasal bir madde üretimi yapar?

Veya nasıl olur da düşmanını yarıltacak taktikler geliştire-bilir?

Denizanaları sadece peltemsi bir su kütesidir, ancak çeşitli taktikler uy-gulayarak avlanmak, düşmanlarından kurtul-mak gibi bilinçli davra-nışlarda bulunurlar. Bu bilincin ve çözümler üre-ten aklın denizanalarına ait olamayacağı çok açık-tır. Tüm canlıları yaratan ve onlara bütün davranışlarını ilham eden Yüce Allah'tır. Bir ayette şöyle buyrulmuştur:

"Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar."
(Rum Suresi, 26)

Anemon Balıkları

Deniz altının zehirli canlılarından biri olan anemon bitkilerinin zehirli kolları vardır. Ancak bu zehirin etki etmediği canlılar da bulunmaktadır: Anemon balıkları; bilinen ismiyle Pal-yaço balıkları.

Bu balıklar sadece zehirden etkilen-memekle kalmaz, yaşamlarını bu teh-likeli bitkilerin yakıcı kapsüllerinin arasında geçirirler. Peki bu na-sıl gerçekleşir?

Balığın vücudu özel bir kimyasal madde ile kaplıdır. Bu madde, zehirin balığın vücuduna etki etmesini engeller. Tek bir anemon bitkisi tüm hayatı boyunca palyaço balıklarını tehlikelerden korumak için yeterli olmaktadır. Bu ortaklık balığa peşindeki avcılardan korunma imkanı sağlar. Buna karşılık olarak da anemon bitkisi, balığın ardında bıraktığı yiyecek parçalarından faydalanır.

ALLAH'IN EKSİKSİZ YARATMA İLMİ

Bilim adamlarının dahi ancak uzun araştırmalar ve uğraşlar sonucu elde edebildikleri bu zehirler hayranlık uyandırıcı detaylar içermektedir. Hangi maddeden ne oranda kullandıklarında zehir elde edeceklerini bilen, bu sayede insanları dahi öldürebilecek güçte zehirler elde eden ve bunu ilk var oldukları günden beri kullanan canlılar yaşamlarının her anında Rabbimiz'in ilhamı ile hareket etmektedirler.

Deniz altında yaşayan canlılardaki bu muazzam sistemler, onların Allah'ın eseri olduğunun açık birer delilidir. Bütün balıkları, zehirli canlıları, bitkileri ve hayvanları da var eden "sonsuz kuvvet ve ilim sahibi", herşeyin mülkiyeti Kendisi'ne ait olan Allah'tır. Allah bir Kuran ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd (övgü) de O'nundur. O, herşeye güç yetirendir."
(Teğabün Suresi, 1)



Allah İnsanlar İçin Kolaylık Diler

"Kolaylaştırın, güçleştirmeyin. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Birbirinizle iyi geçinin, ihtilafa düşmeyin."

(Hz. Said ibni Ebu Berde r.a., Ramuz El-Hadis 2. Cilt, s. 510)

Evrendeki her varlığın ve gerçekleşen her olayın sahibi olan Allah'a güvenip dayanmak ve O'nu dost edinmek, bir insanın hayatındaki tüm korkuların, endişelerin, sıkıntıların ve zorlukların da sonu demektir. Din ahlakını yaşayan bir insan için Rabbimiz tarafından sunulan en önemli kolaylık ve güzelliklerden biri budur. Bunun dışında Allah, tüm emir ve hükümlerini insanların fitratlarına en uygun şekilde bildirmiştir ve hiçbirinde bir zorluk bulunmamaktadır.

Allah, Kuran'da din ahlakını yaşamanın kolay olduğunu ve bunu yaşayanların işlerini kolaylaştıracağını şöyle bildirir:

"Ve seni kolay olan için başarılı kılacağız." (A'la Suresi, 8)

"... O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi)..." (Hac Suresi, 78)

Peygamberimiz (sav) de, bu ayetler doğrultusunda "Din kolaylıktır." (Buhari, İman: 29; Nesai, İman: 28; Müsned, 5:69) diye buyurarak, insanları din ahlakını yaşamaya davet etmiştir.

İnsanların din ahlakını yaşamada zorluk olarak gördükleri uygulama veya inançlar ise, Peygamberimiz (sav)'in döneminden sonra

müşrikler veya insanları Kuran ahlakından uzaklaştırmak isteyen inkarcılar tarafından eklenmiş ve din ahlakının bir parçasıymış gibi insanlara aktarılmıştır. Bazı kimseler de, kendilerini daha takva göstermek için zor olanı yapmanın daha makbul olacağı yanılışına kapılarak, gösterişe yönelik, yanlış bir din anlayışını benimsemişlerdir. Oysa, Peygamber Efendimiz (sav) yanındaki Müslümanlara her zaman "kolaylaştırmayı" emretmiştir. O halde salih Müslümanlar bu emre itaat etmeli ve insanlara kolay olanı zor göstermenin vebalini yüklenmemelidirler. Peygamberimiz (sav)'in bu konuyla ilgili bir hadisi şöyledir:

"Kolaylaştırın, güçleştirmeyin. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Birbirinizle iyi geçinin, ihtilafa düşmeyin." (Hz. Said ibni Ebu Berde r.a., Ramuz El-Hadis 2. Cilt, s. 510)

İman edenler de din ahlakını, Peygamber Efendimiz (sav)'in yukarıdaki hadisiyle bildirdiği şekilde değerlendirmelidirler. Yüce Allah'ın açık ve anlaşılır kıldığı, kolaylıkla uygulanabilecek hükümleri, bazı kişilerin anlaşılmasız ve zor göstermeye çalışmaları büyük bir hatadır.

Unutulmamalıdır ki Allah Kuran'da bildirdiği hükümleri her şart ve ortamda, her insanın rahatlıkla uygulayabileceği şekilde kolaylaştırmıştır.

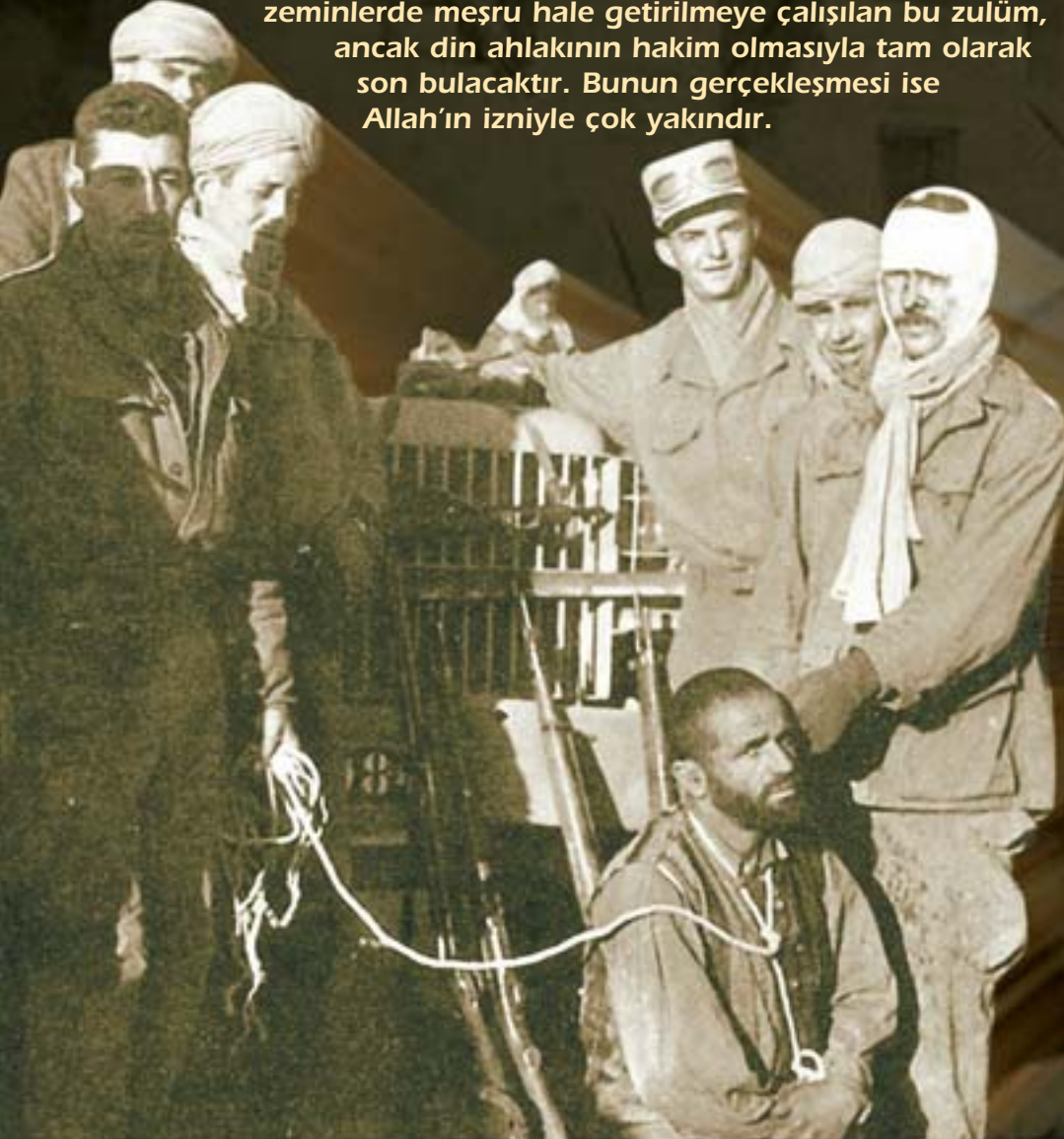
Modern Tarihin Zulüm Sistemi: SÖMÜRGEÇİLİK

Sömürgecilik, tarihin pek çok döneminde birçok ülke tarafından dünyanın farklı bölgelerinde uygulanmış, bazı acımasız devlet yöneticilerinin yalnızca kendi ülke çıkarlarını gözettikleri politikalar sonucunda zulüm dolu görüntülere neden olmuştur. Sadece kendi halkının üstünlüğüne inanan yöneticiler, sömürüleri altına aldıkları ülke halklarını en acımasız şartlarda çalıştırmış ve bu insanların her türlü kaynağını kendi ülkeleri adına kullanmışlardır. Güçlünün zayıf olanı ezmesi mantığını temel alarak farklı fikri zeminlerde meşru hale getirilmeye çalışılan bu zulüm, ancak din ahlakının hakim olmasıyla tam olarak son bulacaktır. Bunun gerçekleşmesi ise Allah'ın izniyle çok yakındır.

Bir devletin başka ulusları, devletleri, toplulukları, siyasal ve ekonomik egemenliği altına alarak yayılması veya yayılmayı istemesi anlamına gelen sömürgecilik, diğer bir deyişle emperyalizm, modern tarihte coğrafi keşiflerle birlikte başlamıştır. 15. ve 16. yüzyılda birtakım Avrupalılar, elde ettikleri askeri teknoloji ile birlikte başka kıtalara yayılmaya başlamışlardır. Güçlü donanmalar, etkili ateşli silahlar ve disiplinli ordular kullanarak, dünyanın uzak bölgelerini ele geçirmiş ve bu bölgeleri tam anlamıyla "sömürmeye" başlamışlardır.

İlk sömürgeciler Portekizliler ve İspanyollardır. Özellikle Kristof Kolomb'un Amerika'yı keşfinden sonra, modern dünyanın ilk sömürge imparatorlukları tarih sahnesine çıktılar. Amerika kıtasının güneyini kısa bir süre içinde sömürgeleştirdiler. Burada yaşayan ve temelde barışçı bir tabiata sahip olan yerlileri köleleştirdiler. Zorla çalıştırdıkları bu insanları Amerika kıtasının tüm altın ve gümüş zenginliklerini yağmalamak için kullandılar.

17. yüzyılda Avrupa'da sömürgeci olmayan neredeyse hiçbir güçlü ülke yoktu. 19. yüzyıla gelindiğinde, Amerika kıtasının büyük bölümü, Afrika'nın neredeyse tamamı ve Uzakdoğu'nun çok sayıda ülkesi bu Avrupa devletlerinden birinin sömürgesi durumundaydı. Bu ülkeler, sömürgeciler tarafından atanan "genel vali"lerce yönetiliyordu. Sömürge ülkelerinde yer alan bu yönetimler, bu ülkelerin halkının yeterince verimli olarak çalıştırılmasına ve doğal kaynaklarının yine yeterince verimli olarak Avrupa'ya aktarılmasına özen gösteriyorlardı. Bu nedenle 19. yüzyıl, adeta bir "sömürgecilik yüzyılı" haline geldi. Hatta kısa bir süre sonra gerçek-





KIZILDERİLİ KATLİAMI

Kristof Kolomb'un Amerika'yı keşfi ile korkunç bir kızilderili katliamı başladı.

leşen I. Dünya Savaşı da bu sömürge-lerin paylaşılması kavgasından doğdu.

19. Yüzyıl: Sömürgeciliğin Zirvesi

19. yüzyılda, sömürgeci ülkeler daha önce ulaşamadıkları kadar geniş topraklara yayılmış, Afrika'dan Hindicini'ne kadar uzanan dev bir coğrafyaya hakim olmuşlardır.

19. yüzyıl, bu siyasi tablonun yanında, felsefi anlamda da gerçek dışı bir akımın zirvesi olmuştur. Bu akım 'materyalizm'dir. Avrupa'da Hristiyan kültürüne karşı asırlardır yürütülen savaş, bu yüzyılda ön plana çıkmış ve Allah'ın varlığını kabul etmeyip sadece maddeyi mutlak varlık sayan materyalizm, kültür ve bilim dünyasında pek çok taraftar bulmuştur.

Konunun dikkat çeken yönü ise, 19. yüzyılın farklı gibi gözükken bu iki özelliğinin, yani sömürgeciliğin ve materyalizmin aslında birbiri ile yakından ilişkili olmasıdır. Avrupa'nın uyguladığı siyasi strateji olan sömürgecilik, felsefi dayanağını da materyalizmde bulmuştur.

Sömürgeciliğin tarihteki gelişiminden söz ederken, bu sistemin birtakım meşruiyet arayışları içinde olduğunu da belirtmekte fayda vardır. Bunun nedeni, sömürgeciliğin gayri ahlaki bir sistem olmasıdır. Bazı insanların haklarının yenmesine, adaletsizliğe, baskı ve zulme dayalı bir sistemdir ve insanlığa doğruyu, dürüstlüğü, adaleti, ba-

rış ve kardeşliği emreden ahlaki kıstaslarla açıkça çelişir. Bu ahlaki kıstasların kaynağı ise hak dindir. Çünkü ancak Kuran ahlaki insanlara, adaletin, dürüstlüğü, doğruluğun kutsal olduğunu öğretir ve yine ancak din ahlaki insanları bu ahlaki kıstaslar için, kendi çıkarlarından gerektiğinde feragat etmeyi emreder.

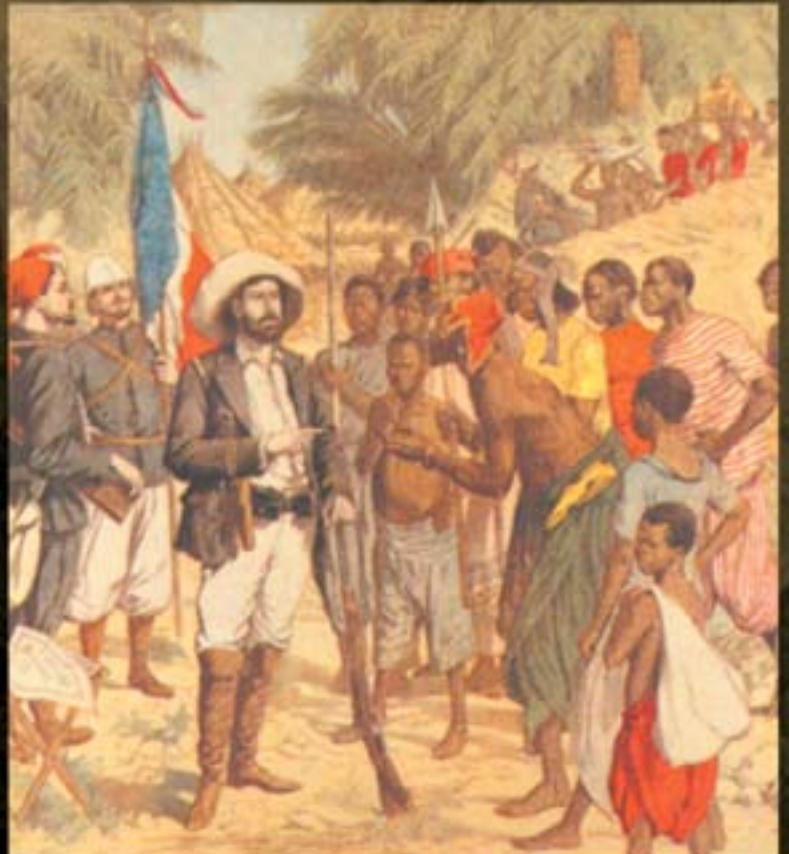
Bu ise sömürgeci anlayışla din ahlaki arasında büyük bir farklılık olduğunu göstermektedir. Kolomb ve diğer İspanyol sömürgecilerle Kilise arasındaki çatışma, bu durumun Avrupa tarihindeki bir örneği olmuştur. Katolik Kilisesi, aslında altın, şöret ve toprak peşinde koşan bu yağmacılara karşı tavır koymuştu. Bunun en ünlü örneği, Chiapas piskoposu Bartolome de Las Casas'ın, Kolomb ile birlikte

Fransız sömürgesi Kongo'yu resmeden bir tablo. Kongo ormanlarındaki yerliler, onları bir tür hayvan gibi görme yanlışlığına kapılmış olan "beyaz adam" tarafından katledilmişlerdi.

Amerika kıtasına ayak basan kolonici-lerin "yerliler bir tür hayvandır" iddiasına karşılık, yerlilerin "gerçek birer insan" olduğunu savunmasıydı. Daha sonra, 1537'de, Papa III. Paul de, yayınladığı Sublimis Deus adlı ferma-nında sömürgeci vahşetini lanetlemiş, Kızılderililerin gerçek insanlar (veros homines) olduklarını, onları köle düzeyine indirmek küstahlığını gösterenlere, iman sahibi olma yeteneğine haiz insanlar olduklarını ilan etmişti.¹

Avrupa giderek artan bir hızla din ahlakından uzaklaşmış ve din ahlakının karşısında yer alan materyalizm, 19. yüzyılda en üst noktaya çıkmıştır. Bu nedenle de bu yüzyılda, Avrupa açısından sömürgeciliğin gelişebileceği ideal bir kültürel ortam meydana gelmiştir. Tüm insanların Allah'ın yarattığı eşit varlıklar oldukları ve birbirlerine karşı da yine Allah'ın bildirdiği ahlaki kurallara göre davranmaları gerektiği reddedilince, sömürgeciliğin önündeki kültürel "engeller" ortadan kalkmıştır.

Bu kültürel "engel", herşeyden önce tüm insanların Allah'ın yarattığı eşit kullar olduğu inancıdır. Materyalist düşünceye sahip bazı Avrupalı toplumlar bu gerçekten uzaklaştıkça, insan ırklarının birbirlerinden çok temel



bazı farklılıklara sahip olduklarına, bazılarının (yani kendilerinin) “ileri”, bazılarının ise “geri” olduklarına inanır hale gelmişlerdir. Özetle; yaratılış gerçeğinin reddedilmesi, ırkçılığın doğmasına neden olmuştur.

“Farklı insan ırklarının farklı kökenleri olduğu” iddiasının sözde bilimsel temelini ise evrim teorisi oluşturmuştur. Charles Darwin’in teori haline getirdiği evrim fikri, o zamana kadar biyoloji biliminde doğru olan ve yaygın kabul gören “canlı türlerini Allah ayrı yaratmıştır” gerçeğini kendince reddetti ve tüm türlerin rastlantılar sonucunda bu hale geldiklerini öne sürdü. Tamamen hayal ürünü olan bu iddia, Yüce Allah’ın muhteşem yaratışının apaçık delillerini görmezden geliyordu. Daha sonra bu asılsız teori tarihte yaşanan birçok zulmün de sözde bilimsel zeminini oluşturdu.

Sömürgeciliğin Kültürel Desteği: Sosyal Darwinizm

Evrin teorisinin insan toplumlarına uygulanmasıyla ortaya çıkan ırkçı görüş “Sosyal Darwinizm” olarak bilinir. 19. yüzyıldaki bütün ırkçı düşünceler de Sosyal Darwinizm’den ilham

aldılar. Bu ırkçıların başında ise, tahmin edilebileceği gibi, beyaz ırkın üstünlüğüne savunan sömürgeciler geliyordu. Sömürgecilik, Kristof Kolomb döneminde ortaya atılmış olan ve bir türlü “bilimsel” bir açıklamayla desteklenemeyen “yerliler bir tür hayvandır” iddiasına, ilk kez bilimsel görünümlü bir dayanak sağlamış oluyordu. Bu nedenle Darwin’in teorisi, sömürgecilik taraftarı olan çevrelerden kısa sürede büyük bir destek gördü.

İşgal, sömürü, baskı ve zulüm elbette her zaman insanlık tarihinin bir parçası olmuştur. Darwin’in ortaya attığı teori sayesinde ise, artık bu gayri ahlaki eylemlerin dayandırılabilceği ve meşru gibi gösterilebileceği bir gerekçe de bulunmuştu. Bu teorinin temelinde yatan “güçlü olanın hayatta kalması” mantığıyla, Darwin’in ardından ortaya çıkan ırkçı öğretiler bağdaştırılınca, ortaya sömürgeciliğin ve diğer her türlü baskıcı sistemin meşrulaştırılabileceği bir formül çıkmıştı.

Dünya Tarihine Felaketler Getiren Sosyal Darwinizm’in prensipleri kısaca şöyleydi:

Dünya üzerindeki insanlar, ırklar, uluslar ve medeniyetler hayatta kalma mücadelesine kilitlenmişler ve bu uğurda diğerleriyle büyük bir rekabete girmişlerdir. Gelişmiş medeniyetler atalarından -sözde- değerli özellikler almışlardır ve bu onları diğerlerinden üstün kılan bir ayrıcalıktır. Az gelişmiş kültürler ise yakında yok olacaklardır ve buna mahkumdurlar. Bu nedenle doğanın düzeni, güçlü ve medeni ulusların, zayıfların elindeki kaynakları kullanmalarını gerektirir.



Afrikalı halklar, Darwinist yanlıları benimseyen Batılılar tarafından yıllarca sömürüldü.

Bunu yaparken her yol ve yöntem serbesttir, ahlaki değerlere gerek yoktur. Dünyanın her yerinde medenileşmiş uluslar, ırklar ve bireyler kendilerinden daha geri olanları yönetme ve sömürme hakkına sahiptir. Bu, -sözde- doğanın özünde olan bir kanundur.

Sosyal Darwinizm, işte bu gibi sözde bilimsel iddialarıyla 19. yüzyıl Avrupa emperyalizmine aradığı kültürel desteği sağlamıştır.

Sömürgelerdeki Acımasız Uygulamalar

Sömürgeci devletlerin önde gelenlerine hakim olan sosyal Darwinist görüşler, onların sömürgelerindeki halklara uyguladıkları politikalarda da kendini gösteriyordu. Bu halkları insan saymayan, kendilerince ilkel birer ara geçiş formu olarak gören bu yönetimler, hakim oldukları ülkelere çoğu zaman acı, yıkım, mutsuzluk getirdiler. Söz konusu ülkeler bu tür politikalarında kendilerince yaptıklarını haklı görüyorlar, bu da hırs ve saldırganlıklarını artırıyordu.

Afyon Savaşı bunun ilginç bir örneği idi. İngiltere daha 19. yüzyılın başlarında Çin’e afyon satmaya başlamıştı. Oysa, İngiltere’de afyon üretilmesi, satışı ve kullanımı yasaktı. Kendi insanlarını böyle bir beladan titizlikle koruyan dönemin İngiliz yöneticileri, kısa sürede bu ülkenin insanlarını afyon bağımlılığı haline getirdiler. İmparatorun oğlu



Üstte: Çuval yarışı yaparak, Kraliçe Viktorya’nın doğum gününü kutlayan İngiliz askerlerini eğlendiren Zulular. Altta: Hint ordusu için asker seçen İngiliz askeri.

dahi aşırı afyondan ölünce, İmparator İngilizlerin ülkeye afyon sokmalarına bir son vermeye karar verdi. Hükümet görevlisi Lin Zexu (Lin Tse-Hsü) Doğu Hindistan Şirketi'nin en büyük ticaret limanı olan Canton'a, afyon ithalatına bir son vermeleri için görüşmek üzere gönderildi. İngiliz tüccarlar iş birliğine yanaşmadıkları için Zexu afyon depolarını kapattırdı. Bu, hemen ardından askeri bir müdahale getirdi. Çinliler kesin bir yenilgiye uğradılar ve çok aşağılayıcı bir anlaşmayı kabul etmek zorunda kaldılar: Bu anlaşmaya göre Çin'de afyon ticareti yasal sayılacaktı. Lin Zexu ise hükümetteki görevinden alındı ve sürgüne gönderildi.

Portekizliler ise sözde "üstünlüklerini" Angola halkını köleleştirerek gösterdiler. Bu bölgede yaşayan halkın büyük bölümünü gemilerle kaçırdılar ve beş yıllığına "sözleşmeli" işçiler olarak deniz aşırı yerlere gönderdiler. Ancak "işçilerin" çok az bir kısmı sözleşmenin sonunu görebilecek kadar yaşadı.² İşgal edilen yerlerin hemen hemen hepsinde işgalci devletler uygun gördükleri topraklara ve kaynaklara el koydular, kendi ülkelerinden gelen yerleşimcilere veya şirketlere bu yerleri verdiler. Yerlerinden edilen yerli halka ise hiç ilgi gösterilmedi. Bu halkların paraları, iş güçleri, malları ve maden kaynakları sonuna kadar sömürüldü.

İngilizler, sömürgelerinden aldıkları pamuk, çay, maden cevherleri gibi ham maddeleri İngiltere'ye getiriyor-

lardı. Daha sonra bu ham maddelerle üretilen mallar tekrar sömürgelere getirilerek çok yüksek fiyatlara satılıyordu. Hindistan'dan alınan pamuk İngiltere'de işleniyor ve tekrar Hindistan'a satılıyordu. Asıl ilginç olan ise Hindistan'da Hint pamuğunun satışının yasaklanmış olmasıydı, yani sadece İngilizlerin sattığı pamuk kullanılabiliyordu. Ayrıca Hintliler, sadece İngilizlerin ürettikleri tuzu satın alabiliyorlardı.

Asıl ilginç olan ise Darwinist emperyalistlerin, başka milletleri sömürürken, bunu kendilerince "aşağı ırkların" ve "geri kalmışların" yükünü üstlenmek olarak göstermeleriydi. İddialarına göre dünyanın gelişmesi için, üstün ırkın düzeninin tüm dünyaya yayılması, aşağı olanların kalkındırılması gerekiyordu. Diğer bir ifadeyle, sömürgeci güçler işgal ettikleri topraklara "medeniyet" götördükleri iddiasındaydılar. Ancak uygulamaları ve politikaları onların bu sözde "iyi niyetli" iddialarının gerçekleri yansıtmadığını gösteriyordu.

Dünyadaki ulusların çoğunu aşağı gören, onların acılarını, ölümlerini sözde evrimleşme yolunda bir basa-



Üstte: Afrikalı Ashanti Kabilesinin lideri Kral Prempeh ve Ana Kraliçe, İngiliz askerlerinin önünde yere kapanarak boyun eğdiklerini gösteriyorlar. Altta: Avustralya yerlilerine yapılan muamele.



Özgürlük isteyen Hintlileri ağır bir saldırı ile bastıran İngilizler

mak olarak kabul eden bu sapkın "dünya görüşü"nün tüm insanlık için ne kadar büyük bir tehlike olduğu açıktır. 19. ve 20. yüzyılda "hayatta kalma mücadelesi", "üstün ve aşağı ırklar arası çatışmalar" gibi kavramların doğruluğuna inanan insanlar, bu iddiaları kendilerine siper ederek her türlü acımasızlığı yapmışlar veya yaparlara ses çıkarmamışlardır. Bunun sonucunda ise sömürgecilik taraftarı merhametsiz diktatörler ortaya çıkmış, milyonlar bu insanların sözlerine alkış tutmuş, on milyonlarca insan ise bu zalim ideolojiler yüzünden acı, sefalet ve korku içinde yaşamış ve ölmüştür. Aynı I. Dünya Savaşı'nda olduğu gibi, II. Dünya Savaşı da bu yanlış inancın sonucunda ortaya çıkmıştı. Hitler'e göre, Almanların mensup olduğu Ari ırk, sözde evrim sürecinin en üst basamağındaydı ve diğer ırkları yönetme hakkına sahipti. Bunun gerçekleştirilmesinin tek yolu ise, Almanya'nın tüm dünyaya hakim olmasıyla sonuçlanacak bir savaştı.

Adaletle Hükmeden Cihan Devleti: Osmanlı

15. ve 16. yüzyıllardan itibaren görülmeye başlanan sömürgecilik faaliyetleri tüm hızıyla sürerken, aynı dönemlerde İslam ahlakı temel alınarak yönetilen Osmanlı topraklarında uzun süren bir istikrar, barış ve huzur dönemi yaşanmıştır. Bu barış ortamı Balkanlar'da 19. yüzyıla, Ortadoğu'da ise 20. yüzyıla kadar sürmüştür.

Osmanlı Devleti fethettiği yerlere büyük bir askeri güç ve siyasi akıl ile girmiştir. Topraklarına kattığı ülkelerin halklarını İslam ahlakının bir gereği olarak son derece adaletli bir sistemle yönetmiş, onlara dinlerini yaşama özgürlüğü vermiş ve herkesin inancını koruyabileceği, dahası tüm gerekleriyle yaşayabileceği bir sistem kurmuştur. Irk, din, dil ayrımı yapmadan, her milletin refah içinde yaşamasını sağlamıştır. Hiçbir zaman bu halklara zulmetmemiş, sömürgecilik gibi zorba politikalara başvurmamıştır.

Osmanlı, ele geçirdiği bölgeleri İslam ahlakının getirdiği hoşgörü, huzur, refah ve nizam anlayışıyla yönetmiştir. Sömürgeciler ise sadece kendi menfaatlerini gözetmiş ve bu menfaatler düzensizlik ve zulüm gerektirdiğinde hiç düşünmeden bunları uygulamışlardır. Bu da İslam ahlakı ile yönetilen bir devlet ile dinsiz ideolojiler doğrultusunda kurulan yönetimler arasındaki en belirgin farkı ortaya koymaktadır.

Sonuç

Din ahlakının yaşanmadığı bir ortamda huzurun, barışın ve güvenliğin sağlanması mümkün değildir. Böyle bir ortamda başa geçen yöneticiler de adaleti, yardımlaşmayı, barışı değil; çıkarıcılığı, bencilliği ve baskıcı bir yönetimi tercih ederler. Allah bir Kuran ayetinde bu ahlaktaki insanların oluşturdukları tehlikeye şöyle dikkat çekmiştir:

"Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz..."
(Al-i İmran Suresi, 110)

"O, iş başına geçti mi yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez." (Bakara Suresi, 205)

Allah'ın bildirdiği ahlaka uyulmadığı müddetçe, ayette bildirilen bozgunculuk çıkaran insanlar var olacaktır. Oysa Allah'tan korkan insanların yönettiği ülkelerde güçlü bir dayanışma, yardımlaşma ve adalet hakim olur. Hiç kimsenin emeğinin ya da zayıflığının sömürülmesine izin verilmez, sürekli yeni çözümler ve hizmetler üretilir. Halkın refahı ve huzuru için tüm imkanlar seferber edilir.

Osmanlı İmparatorluğu, İslam ahlakıyla yönetilen bu düzeni asırlarca başarıyla sürdürmüştür. Günümüzde ise dünyaya "nizam" getirmiş olan bu yegane güç, kurulacak olan Türk-İslam birliği ile yeniden sağlanacaktır. Allah'ın izni ve lütfu ile, 21. yüzyılda yeryüzüne özlenen barışı ve huzuru getirecek olan bu birliktelik, sevgi kardeşlik, hoşgörü ve dayanışmanın da kaynağı olarak emperyalizm kaynaklı uygulamaları, zalimliği ve adaletsizliği yeryüzünden silecektir. Bir ayette samimi Müslümanların insanlık için hayırlı bir toplum olmaları gerektiği şu şekilde bildirilmiştir:

"Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz..." (Al-i İmran Suresi, 110)

Osmanlı İmparatorluğu, fethettiği bölgeleri İslam ahlakının getirdiği hoşgörü, huzur ve refah anlayışıyla yönetmiştir. Günümüzde ise dünyaya "nizam" getirmiş olan bu yegane güç, kurulacak olan Türk-İslam birliği ile yeniden sağlanacaktır. Allah'ın izni ve lütfu ile, 21. yüzyılda yeryüzüne özlenen barışı ve huzuru getirecek olan bu birliktelik, sevgi kardeşlik, hoşgörü ve dayanışmanın da kaynağı olarak emperyalizm kaynaklı uygulamaları, zalim ve dinsiz yönetim şekillerini yeryüzünden silecektir.

1 François de Fontette, *İrkkılık*, Çev. Haldun Karyol, İstanbul: İletişim Yayınları, 1991, ss. 40-41

2 John Merriman, *A History of Modern Europe, Volume Two: From the French Revolution to the Present*, s.990-991



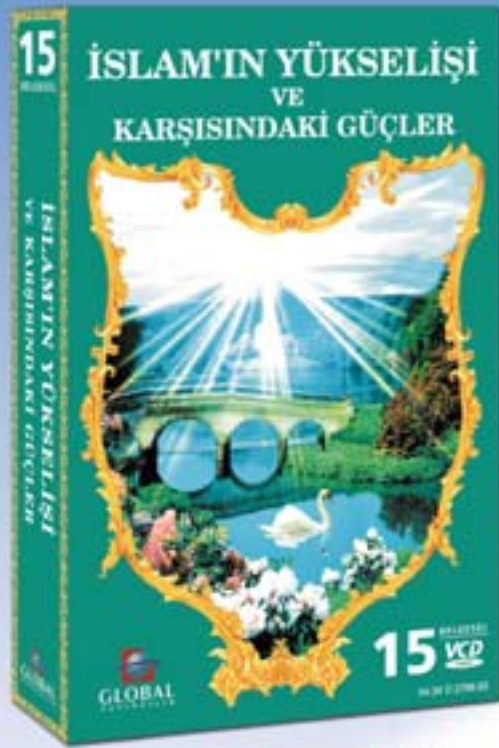
HARUN YAHYA

www.harunyahya.org
www.harunyahya.net

4000 yıllık esrar perdesi aralanıyor, gizli örgüt gün ışığına çıkıyor.

MASONLUĞUN KARANLIK İÇ YÜZÜ SETİ

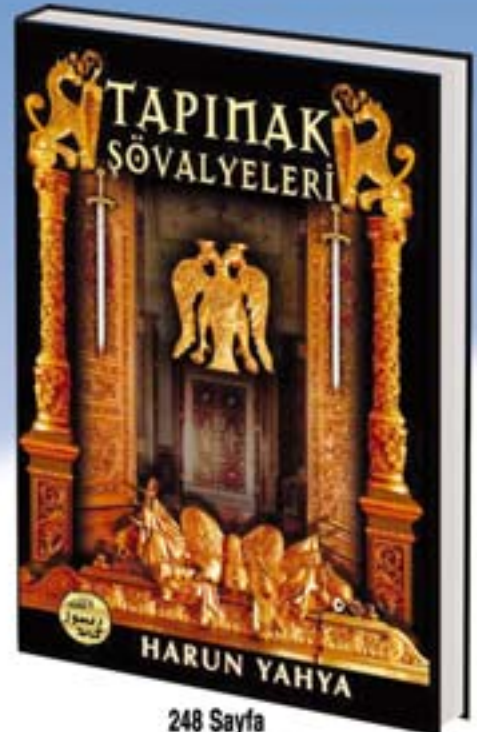
Bu kitaplar size dünyanın resmi tarihini bir kenara bırakıp, kurulu düzenin gerçek tarihini ve gerçek yöneticilerini tanıtmaktadır. Dünya düzeninin gerçek yüzünü tanıyınca, dünyayı nasıl bir geleceğin beklediğini hayretle fark edeceksiniz.



15 VCD FİLM
5 KİTAP

SADECE

79 YTL (79 Milyon TL)

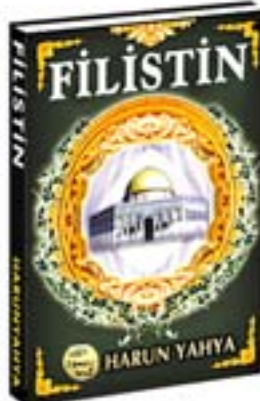


248 Sayfa

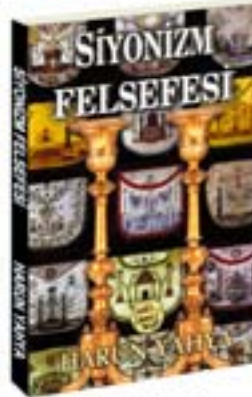
Kuşe Kağıda Renkli Baskı
Altın Varaklı Gofre Kapak



824 Sayfa



394 Sayfa



220 Sayfa



416 Sayfa

• Teslimatta nakit ve kredi kartı ile ödeme

• Türkiye'nin her yerine teslimat ücreti 5 YTL dir.

Sipariş Hattı: (0212) 444 444 1 GLOBAL YAYINCILIK www.globalkitap.com

Müminlerin Duası:

Hikmetli Konuşmak

İnsanların karakterlerini gösteren en önemli etkenlerden biri konuşmalarındır. İnsan kalbinde hissettiklerini, zihninde sakladığı düşüncelerini, isteklerini ya da ideallerini ister istemez konuşmalarına yansıtır.

Konuşmaların kişiliği yansıtan en önemli özelliklerden biri olduğunu bilen müminlerin ise konuşmalarını diğer insanlardan ayıran çok önemli bir fark vardır:

Hikmetli Konuşmak...

Hikmetli konuşmak, bir insanın olabilecek en doğru, en faydalı ve en yerinde konuşmayı yapabilmesidir. Ancak hikmetli konuşmanın herhangi bir kuralı yoktur. Yerine, zamanına, hitap edilen kişilere ve içinde bulunulan şartlara göre değişir. Dahası hikmetli konuşabilmenin kişinin zeka seviyesiyle, kültür düzeyiyle, tahsil durumuyla ya da teknik bilgisiyle de herhangi bir bağlantısı yoktur. Bu gerçekten habersiz olan kimi insanlar, bu özelliğin teknik dikkat ile elde edilebileceğini sanırlar; bunun için konuşmalarının edebiyat kurallarına veya güzel söz sanatlarıyla ilgili bazı kitapların öğütlerine olabildiğince uygun olmasına büyük özen gösterirler.

Uzun ve sıra dışı cümleler kurduklarında ya da entelektüel değeri olduğuna inandıkları güncel ya da yabancı terimler kullandıklarında konuşmalarının son derece etkili ve süslü olacağına inanırlar. Oysa bunların hiçbirisi insana hikmetli konuşabilme yeteneği kazandırmaz. Çünkü hikmet ancak imanla, Allah korkusundan kaynaklanan samimiyetle ve Yüce Allah'a duyulan teslimiyetle kazanılabilen bir özelliktir.

Kuran'da meleklerin **"Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olan-sın.""** (Bakara Suresi, 32) ayetiyle bildirilen tesbihlerinde olduğu gibi, Yüce Allah sonsuz hikmet sahibidir ve dilediği kişiye bu nimeti dilediği kadarıyla verir. İnsanın ise Allah'ın kendisine öğrettiği dışında hiçbir bilgisi yoktur.

*Kime dilerse hikmeti ona verir;
şüphesiz kendisine hikmet verilene
büyük bir hayır da verilmiştir...
(Bakara Suresi, 269)*

Hikmetli Konuşmak Nasıl Olur?

Hikmet sahibi bir kimse konuşmalarında kendisini karşı tarafa beğendirmeye amacı taşımaz. Kendisine nutku verip konuşturacak olanın Allah olduğunu bilerek Rabbimiz'e sığınır ve sadece O'nun rızasını kazanmayı hedefleyerek konuşur. Her an olduğu gibi konuşurken de insanların değil Allah'ın huzurunda bulunduğu ve konuşmasının ancak O'nun dilemesiyle etkili olacağını şuurundadır. Sözlerinin etkili ve hikmetli olması için Allah'a dua eder. Bu samimiyete karşılık, vicdanı insana söylenmesi gereken en güzel sözleri ilham eder. Dolayısıyla neyin vurgulanması, neye dikkat çekilmesi ya da neyin söylenmemesi gerektiğini; hangi üslubun yanlış, hangi anlatımın etkili olacağını vicdanını

dinleyen herkes kolaylıkla bulabilir.

Kuran ahlakının yaşanmadığı yerlerde yapılan süslü ve edebi konuşmaların aksine hikmetli konuşan insanın sözleri karşı tarafın kalbine etki eder. Samimi bir insan hiçbir zaman için insanların takdirini hedefleyerek konuşmaz. Kuran ahlakından uzak olan insanların asıl amaçları ise kendilerini insanlara beğendirmek olduğu için, bu durumda samimiyet tamamen ortadan kalkar. Samimiyet olmayınca doğal olarak hikmetli konuşma da olmaz.

Konuşmacı kimi zaman bir konuda ne kadar derin bilgiye sahip olduğunu ortaya koyabilmek adına dinleyenlerin hiçbir şekilde işine yaramayacak pek çok gereksiz konuşma yapar. Kimi zaman da son derece basit bir mantıkla ve kısa birkaç cümleyle anlatabileceği bir konuyu iki-üç saatlik bir konuşmanın içinde boğar. Oysa iman eden bir insan bir konuyu olabilecek en açık ve anlaşılır, en özlü, etkileyici ve karşı tarafa fayda sağlayacak üslup ile anlatır.

Amacı ne kendini beğendirmek ne de karşı tarafa üstün görünmektir. Amacı sadece Allah'ın rızasını kazanmak için karşı tarafa faydalı olabilmektir. Niyeti halis olduğu için Allah'ın izniyle bu çabası en hayırlı şekilde sonuçlanır.

Kuran'ın, **"Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir..."** (Bakara Suresi, 269) ayetiyle hikmetin önemine ve insanlar için büyük bir nimet olduğuna dikkat çekilmektedir.

Gerçekten de hikmet sahibi bir mümin, Allah'ın izniyle dini en güzel şekilde yaşayabilmekte,

Yüce Allah'ın en razı olacağı konuşmaları yapabilmekte, insanlara Kuran ahlakını en anlaşılır ve etkili bir biçimde anlatarak çeşitli hayırlara vesile olabilmektedir. Bu ahlaka sahip bir müminle konuşan kimseler, bu kişinin hikmetli yorumları sayesinde olayların fark edemedikleri yönlerini görebilmekte, akledemedikleri akılcı davranışlara yönelebilmektedirler. Hikmetin ne denli büyük bir nimet olduğunun farkında olan müminler dualarında Allah'tan kendilerine 'hikmet, anlatım çarpıcılığı ve etkili bir hitabet kabiliyeti' vermesini isterler. Kuran'da peygamberlerin de bu yönde dua ettiklerine örnek olarak Hz. İbrahim'in duası verilmektedir:

**"Rabbim, bana hüküm
(ve hikmet) bağışla ve
beni salih olanlara kat;
Sonra gelecekler
arasında bana bir
doğruluk dili
(lisan-ı sıdk) ver."
(Şuara Suresi, 83-84)**

Kendilerine Hikmet Verilenler

Ayetlerde Allah'ın hikmeti dilediği kimseye verebileceğine ve hikmetin Allah'ın elçilerinin de önemli özelliklerinden biri olduğuna dikkat çekilmektedir. Örneğin **"...Ona hikmet ve anlatım çarpıcılığını vermiştik."** (Sad Suresi, 20) ayetiyle Hz. Davut'a Allah Katından özel bir hikmet ve anlatım çarpıcılığı verildiği bildirilmektedir. **"Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kısıkanıyorlar? Doğrusu Biz, İbrahim ailesine kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik."** (Nisa Suresi, 54) ayetiyle de Hz. İbrahim'e hikmet verildiğinden bahsedilmektedir.

Bunun yanında, hikmetli konuşmanın kişinin yaşıyla da bir bağlantısı yoktur. Allah samimiyeti ve iman oranında dilediği insana dilediği yaşta hikmet verebilmektedir. Kuran'da bu durumun en güzel örneklerini Hz. Yahya ve Hz. Musa'da

Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (Furkan Suresi, 72)

görmek mümkündür.

Kuran'da haber verilen, **"(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) 'Ey Yahya, kitabı kuvvetle tut.' Daha çocuk iken ona hikmet verdik."** (Meryem Suresi, 12) ayetiyle Hz. Yahya'ya çocuk yaşta hikmet verildiği bildirilmiştir. Ayrıca, **"Erginlik çağına ulaşıp olgunlaşıncaya, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz."** (Kasas Suresi, 14) ayetiyle de Hz. Musa'ya erginlik çağında bu nimetin lüt-fedildiği haber verilmiştir.

Kuran'da peygamberlerin hikmetli konuşmalarına pek çok örnek verilmiştir. Bu örneklerden birinde sadece varlıklı ve zengin olduğu için büyüklük taslayan ve Yüce Allah hakkında tartışmaya girişen (Allah'ı tenzih ederiz) bir kimsenin, Hz. İbrahim'in vermiş olduğu hikmetli cevap karşısında kendi samimiyetsizliğini hemen fark ettiğine şöyle dikkat çekilmektedir:

"Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: 'Benim Rabbim diriltir ve öldürür' demişti; o da: 'Ben de öldürür ve diriltirim' demişti. (O zaman) İbrahim: 'Şüphe yok, Allah Güneş'i doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir' deyince, o inkarcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez." (Bakara Suresi, 258)

Yüce Allah, Müminleri Boş ve Yararsız Sözlerden Sakındırmıştır

Allah'a inanmayan insanlar yaşamalarını dünya hayatıyla sınırlı olarak düşündükleri için sonsuz hayatlarını yaşayacakları ahiret için bir hazırlık yap-

maya da gerek duymazlar. Nasıl bir tavır içerisinde olduklarını, yaşadıkları süreye içerisinde hayırdan yana neler kazandıklarını, nasıl bir sona doğru ilerlediklerini düşünmezler. Oysa her davranış, her söz, her düşünce hesap gününde insanın önüne çıkartılmak üzere saklanmaktadır. Sarf edilen her faydalı ve hikmetli söz insanı ahirette kazançlı çıkaracak, Yüce Allah'ın rızasını, cennetini ve rahmetini kazanmasına vesile olacaktır.

Ahireti düşünmeyen insanlar vakitlerini boş sözlere dalarak, ne kendilerine ne de başkalarına fayda sağlama-yacak konuşmalarla oyalanarak har-carlarken, müminler her anlarını hayırlı ve hikmetli konuşmalarla geçirirler.

Ahiretten yana gaflete düşüp, boş sözlerle oyalanıp duran insanlar için Kuran'da **"...Onları bırak, içine 'daldıkları saçma uğraşlarında' oyalanıp-dursunlar."** (Enam Suresi, 91) şeklinde bildirilmektedir. Müminlerin boş ve yararsız sözlerden titizlikle kaçındıkları ise bir başka ayette, **"Boş ve yararsız olan sözü" işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-et-tikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler."** (Kasas Suresi, 55) şeklinde ifade edilir.

Müminler boş ve yararsız sözün ne olduğu konusunda ölçülerini Kuran'a göre belirlerler. Dünyada geçirdikleri her anlarının ahiret yaşamları açısından çok kıymetli olduğunu bildikleri için, hayatları boyunca vicdanlarına başvurarak boş söze dalmamaya büyük özen gösterirler. Kuran'da müminlerin göstermeleri gereken tavır şöyle bildirilmiştir:

"Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir." (Furkan Suresi, 72)

Unutulmamalıdır ki; hikmetli konuşan müminler ahirette hesap vereceklerini bilerek, hayatları boyunca amel defterlerine hep hikmet ve güzel sözlerin yazılmasını amaçlarlar. Allah sözlerin en güzeli ve en makbulünün hangisi olduğunu ise Kuran'da şöyle haber vermektedir:

"Allah'a çağıran, salih amelde bulunan ve: 'Gerçekten ben Müslümanlardanım' diyenden daha güzel sözlü kimdir?" (Fussilet Suresi, 33)



Sakin Unutmayın İnsanlara Öğüt Alacakları Kadar Süre Tanınmaktadır

İnsan hayatı bir tehlike ile yüz yüze geldiği zaman, vicdanı, şaşırtıcı bir hızla her şeyin muhasebesini yapmaya başlar. Dünyada geçirdiği ömrünü ve bu süre içinde yaptığı işleri bir bir değerlendirebilir. Eğer bu kişi dünyada iyi işler yapmamış, Kuran ahlakına uymamış bir kişi ise, o an içini büyük bir pişmanlık kaplar. Çünkü dünyadaki yaşamı boyunca hiç düşünmediği gerçekler, bir anda tüm açıklığıyla gözünün önünde belirir.

Dünya hayatı ve pişmanlık duygusu bu yönüyle, insanların cennetteki kusursuz ve sonsuz hayatı kazanabilmeleri için yaratılmış çok önemli birer fırsattır. Bu fırsatları değerlendiremeyip din ahlakından uzak yaşayan insanlar, ahiretteki azabı gördüklerinde, dünyada geçirdikleri her dakikanın an an pişmanlığını yaşayacaklardır. Çünkü bu insanlar dünyada çok defa uyarılmış, cennetin ve cehennemin varlığından haberdar edilmişlerdir. Hangi davranışlarının kendilerine nasıl bir son hazırlayacağı da onlara bildirilmiştir.

Ancak, bu geri dönülmez sona erişmeden önce Allah, dünyada bulundukları süre içinde insanlara pişmanlığın nasıl bir duygu

olduğunu tanıtır. Ölümünden önce belki düşünür ve doğruyu görürler diye pişmanlık hissini onlara mutlaka yaşatır. Bununla birlikte, pişmanlığı içlerinde yaşayan insanlara, hatalarını ve yanlış olan davranışlarını düzeltebilecekleri belli bir süre de verir. Her insan henüz dünyada iken, hayatını Allah'ın kendisinden istediği şekilde yönlendirme ve tevbe ederek geri kalan yaşamını Allah'ı razı edecek şekilde sürdürme imkanına sahiptir. Ancak eğer insanlar Allah'tan gelen bu uyarı ve fırsatları umursuzca görmezden gelirlerse cezaları, Allah dilediği sürece kurtulamayacakları bir pişmanlık ve azap olur.

Bilinmelidir ki Allah sonsuz adalet sahibidir. Kendi rızası için yapılan güzelliklerin kat kat karşılığını verir. Samimi bir pişmanlık duyarak Kendisi'ne yönelen bir kimseyi mutlaka kurtuluşa erdireceğini ve onu rahmeti ve cennetiyle mükafatlandıracağını müjdelar. Bu durumda insanın kendine şu soruyu sorması gerekir: Dünyada yaşanan geçici bir pişmanlığın dahi ne kadar büyük bir sıkıntı olduğunu biliyorken, sonsuza dek sürme ihtimali olan bir pişmanlığı göze almak doğru olur mu? Üstelik azabın bir an olsun hafifletilmeyeceği cehennem hayatında yaşanacak bir pişmanlığı...

Elbette hiç kimse böyle bir pişmanlığı göze alamaz. Bu durumda insanın yapması gereken bellidir: Allah'ın dünya hayatında ibret olması için yaşattığı pişmanlıklardaki hikmetleri görüp din ahlakına uygun olarak yaşamak. Dünyada bu fırsatı değer-

lendirme imkanı her insan için halen mevcuttur. Dahası bu fırsatı kullanabilen bir insan sadece cehennem azabından kurtulmakla kalmayacak, hem dünyadaki hem de cennetteki tüm nimetlerin varisi olacaktır.

Bu nimetlere kavuşmak ve cehennem halkının pişmanlığından uzak kalmak isteyen her insan, hayatını Allah'ın rızasını kazanmaya adanmalıdır. O'nun kendisini çağırdığı, karanlıklardan nura ileten yola kayıtsız şartsız uymalıdır. Konuyla ilgili ayetlerde Allah şöyle buyurmaktadır:

"O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. O'na kavuşacakları gün, onların dirlik temennileri: "Selam"dır. Ve O, onlara üstün bir ecir hazırlamıştır." (Ahzab Suresi, 43-44)

Kuran'da bildirildiği üzere melekler, Yüce Rabbimiz'e gönülden bağlı, itaatkar, O'nun şanını durmaksızın yücelten ve emirlerini eksiksiz yerine getiren üstün ahlak sahibi kullardır. Müminler de, Allah'a, elçilere, kitaplara ve ahirete iman ettikleri gibi meleklerin varlığına da iman eder ve onları içli bir sevgiyle severler.

Müminlerin Melek Sevgisi

Tüm alemlerin Rabbi olan Allah, bizim yaşadığımız dünyanın yanı sıra görmediğimiz birçok alemini ve varlığı da yaratmıştır. Diğer alemlerin varlığını daha iyi anlayabilmek için şöyle düşünebiliriz: Nasıl ki bir resme baktığımızda yalnızca en ve boy olmak üzere iki boyut görüyorsak, içinde yaşadığımız dünyaya baktığımızda da en, boy ve derinlik olmak üzere üç (zamanı da katarsak dört) boyut kavrayabiliriz. Bundan fazlasını ise algılayamayız. Kuran'da bildirildiği üzere, Rabbimiz Katında, bizim 3 duyumuzla algılayamadığımız başka varlıklar da vardır ve biz görmesek de onlar Allah'ın izni ile bizleri görebilmekte ve duyabilmektedirler. Sahip oldukları özellikler ise insanlardan çok farklıdır. İnsanların içinde yaşadıkları sebep-sonuç ilişkilerine bağımlı değildirler. (En doğrusunu Allah bilir) Melekler Allah'a kullukta kesinlikle hata yapmayan ve insanlardan ayrı bir boyutta yaşayan varlıklardır ve dünyada imtihan olmamaktadırlar. Allah onları hatasız varlıklar olarak yaratmıştır.

Meleklerin pek çok görevi vardır. Allah'ın mesajlarını insanlara ulaştırmak için çok sayıda peygambere insan görünümünde gelmiş, onlara Allah'ın emirlerini ve hikmetlerini haber vermişlerdir. Rabbimiz meleklerle bunun dışında pek çok farklı görevler de vermiştir. Örneğin Cebrail (Cibril) (as)'in görevi vahiy indirmektir. Ayrıca insanların iki yanında bulunan ve her an her yaptıklarını yazan; ahirette, cennette insanları karşılayan; Allah'ın izni ile müminlere her an destekçi olan; elçilere ve bulundukları topluma Allah'ın emirlerini ileten ve elçilere çocuk müjdeleyen meleklerin olduğu da Kuran'da bildirilmektedir.

Yaratıldıkları andan itibaren Allah'a hizmet eden meleklerin en dikkat çekici özelliklerinden biri ise Yüce Allah'a olan bağlılıkları ve O'nun tüm emirlerini tam bir itaatle ve eksiksizce yerine getirmeleridir. Meleklerin, bu üstün ahlakları ayetlerde şöyle haber verilir:

**"Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar."
(Nahl Suresi, 49)**

**"Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kull olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar..."
(Nisa Suresi, 172)**

**“Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Tümü, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. “O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamayı (dileriz). Varış ancak Sanadır” dediler.”
(Bakara Suresi, 285)**

Kuran'da meleklerin kimi zaman insan kılığında kimi zamansa görünmeksiz yardım ettikleri de bildirilmektedir. Örneğin, Tahrim Suresi'nin 4. ayetinde Cebrail (as) ve melekler, Peygamberimiz (sav)'in dostu, yardımcısı ve destekçisi olarak bildirilirler. Bir başka ayette Hz. İsa'nın Ruh'u'l Kudüs ile desteklendiği bildirilir. (Bakara Suresi, 253)

Allah'ın melekler ile gönderdiği ve Kuran'da birçok örneği bulunan bu destek, Enfal Suresi'nde de açıkça bildirilmiştir:

**“Siz Rabbinizden yardım talep ediyordunuz, O da: “Şüphesiz Ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim” diye cevap vermişti.”
(Enfal Suresi, 9)**

Ayetlerde meleklerle ilgili dikkat çeken bir başka nokta da, meleklerden “elçiler” olarak söz edilmesidir. Kuran'da bildirildiği üzere Allah'ın görevlendirdiği melekler, müminleri uyararak ve yardımcı olmak üzere elçi olarak gönderilmişlerdir. Yüce Allah bir ayette meleklerden de elçiler gönderdiğini şöyle bildirmiştir:

**“Allah, meleklerden elçiler seçer ve insanlardan da. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir.”
(Hac Suresi, 75)**

Meleklerin, elçilere ve müminlere desteği sadece fiziksel anlamda değildir. Allah'ın izni ile müminleri zorluk

ve sıkıntı anlarında desteklemek, kalplerine ferahlık verecek düşünceler ilham etmek, onları cennetle müjdelemek de bu desteğin önemli bir parçasıdır. Melekler dünya hayatında ve ahirette müminlerin velileri oldukları için üzerlerindeki ağırlıkları hafifleterek, onlara destekçi ve yardımcı olmaktadır. Meleklerin samimi imanlarının ve müminlere olan içten sevgilerinin önemli bir göstergesi de, müminler için dua etmeleridir. Kuran'da meleklerin bu samimi davranışları şöyle bildirilir:

**“O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir.”
(Ahzab Suresi, 43)**

Kuran'da, meleklerin müminler için dua etmenin yanı sıra, insanları dünya hayatında cennetle müjdeleyerek, dünyada ve ahirette de onların dostu oldukları bildirilmektedir. Rabbimiz, meleklerin bu güzel ahlakını şöyle haber vermektedir.

**“Şüphesiz: “Bizim Rabbimiz Allah'tır” deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki): “Korkmayın ve hüznə kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin. Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniziz. Orada nefislerinizin arzuladığı her şey sizindir ve istediğiniz her şey de sizindir. Çok bağışlayan, çok esirgeyen (Allah)'tan bir ağırlanma olarak.”
(Fussilet Suresi, 30-32)**

Melekler Müminlerin Yardımcısıdır

Melekler, hak yolda verdikleri mücadelede elçilerin ve müminlerin daima yardımcıları olmuşlardır. Emir ve yasaklarını melekler vasıtasıyla elçilerine vahyeden Yüce Allah, yardımını da elçilerine melekler vasıtasıyla ulaştırır. Ancak meleklerin elçiler ile bağlantıları sadece vahiy ile sınırlı değildir. Bilindiği gibi, Kuran'daki peygamber kıssalarının büyük bir bölümünde, inkarcı kavimlerin önde gelenlerinin elçilere yönelttikleri saldırılar, düzenledikleri kompolar ve attıkları iftiralar haber verilir. İşte tüm bunlar karşısında melekler, peygamberlerin ve beraberlerindeki müminlerin destekçisi olmuşlardır.

Meleklerin müminlere olan içten sevgilerinin bir diğer göstergesi ise, onlar için Rabbimiz'den bağışlanma dilemeleridir. Tıpkı müminlerin, birbirleri ve kendilerinden önce yaşamış olan müminler için bağışlanma dilemeleri gibi, melekler de müminler için bağışlanma dileyerek samimi sevgilerini sergilemektedirler. Meleklerin bu örnek ahlakları Kuran'da şöyle bildirilir:

“Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberinizi olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur.” (Şura Suresi, 5)

Müminlere Çok Yakındırlar

Müminlerin dostu ve destekçisi olan melekler, dünya hayatında da onlara çok yakındırlar. Örneğin Hz. Meryem gibi salih bir mümine de, insan görünümünde gelmiş, onu müjdelemiş ve Allah'ın onu seçtiğini bildirmişlerdir. Ayetlerde bu gerçek şöyle haber verilmektedir:

“Hani melekler: “Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı,” demişti. “Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et.”” (Al-i İmran Suresi, 42-43)

Meleklerin, Allah'ın izni ile, dünya hayatında müminlerle bağlantıya geçebildiklerinin bildirildiği bir diğer kıssa ise, Rabbimiz'den soyunu devam ettirebilmek için bir çocuk isteyen Hz. Zekeriya ile

ilgilidir. Yüce Allah'ın Hz. Zekeriya'nın bu duasını kabul ederek ona melekler vasıtasıyla Hz. Yahya'yı müjdelediği Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

“Orada Zekeriya Rabbine dua etti: “Rabbim, bana Katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin” dedi. O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: “Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir.”” (Al-i İmran Suresi, 38-39)

Cennet Ehlini Sevinçle Karşılarlar

Yaptığı salih amellerde, yerine getirdiği ibadetlerde ve Allah rızası için yapılan küçük büyük her işte Allah'ın kendisini gördüğünü, meleklerin bunları amel defterine yazdığını ve ahirette tüm bunların karşılığını en güzel şekliyle alacağını bilen bir Müslüman, bu umut ve müjde ile huzur içinde yaşar. Bu aynı zamanda, Allah'ın, müminleri görünmeyen ordularla ve meleklerle desteklediğini, **“önlerinden ve arkalarından izleyenleri”** olduğunu ve bunların kendilerini **“...Allah'ın emriyle gözetip-korumakta...”** (Rad Suresi, 11) olduklarını kavramaktan kaynaklanan bir güven duygusudur. Böylece salih bir mümin, Allah'ın, meleklerle, **“... iman edenlere sağlamlık katın...”** (Enfal Suresi, 12) vahyi doğrultusunda, dünyevi bir korkuya ve heyecana kapılmadan yaşamını sürdürür.

Dünya hayatında müminlerin dost ve yardımcısı olarak, onlar için dua ederek, bağışlanma dileyerek ve Allah'ın izniyle, imanlarına sağlamlık katarak, imtihanlarını kolaylaştıran melekler, ahiret hayatında da müminlerin yanında olarak sonsuz mekanları olan cennette onları sevinçle karşılayacaklardır. Meleklerle Allah Katından verilmiş olan bu üstün ve şerefli sorumluluk ayetlerde şöyle bildirilmiştir:

CEBRAİL (AS)'A VERİLEN ÜSTÜN GÖREV

Melekler, Allah'ın sonsuz gücünü, azametini, ilmini, büyüklüğünü çok iyi kavramış varlıklardır. Allah'ın kadrini hakkıyla takdir eder, O'ndan korkar ve O'nun emriyle hareket ederler. İnsanlarda görülen zaafılar onlar için geçerli değildir. Dolayısıyla Allah'ın emirlerini tam olarak yerine getirirler.

Bu üstün ahlaka sahip olan meleklerden biri de Allah'ın hükümlerini Peygamberimiz (sav)'e tebliğ eden Cebail (as)'dir. Bir ayette Allah'ın melekleri bu konuda görevlendirdiği şöyle bildirilir:

Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: “Benden başka ilah yoktur, şu halde Benden korkup-sakının” diye uyarın. (Nahl Suresi, 2)

Allah'ın izni ile, insanlara doğru yolu gösteren, onları hidayete, dünyada ve ahirette saadete erdiren, karanlıklardan aydınlığa çıkaran, Yaratıcımız olan Allah'ı tanıtan rehber olan Kuran'ın indirilmesine vesile olmak çok şerefli bir görevdir. Cebail (as)'i sevenin mümin, ona düşman olmanın ise inkarcı vasfı olduğu ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

De ki: “Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve müminler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur. Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır.” (Bakara Suresi, 97-98)

“Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından ‘salih davranışlarda’ bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) “Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel.” (Rad Suresi, 23-24)

Meleklerle İman Farzıdır

Kuran; Yüce Rabbimiz’in bizlere gönderdiği, inananlar için bir öğüt, şifa ve rahmettir. Müslümanlar, Allah’ın Kuran’da bildirdiği tüm hükümleri yerine getirmekle ve sınırlarını korumakla yükümlüdürler. Rabbimiz’in Kuran’da bildirdiği önemli konulardan biri de meleklerle iman etmektir. Ancak bazı insanların melekler hakkındaki bilgileri, yüzeysel olabilmekte veya kulaktan dolma bilgilere dayanabilmektedir. Bu bilgiler, zaman zaman Kuran ahlakına uygun olmayan yanlış inançları da içinde barındırmaktadır. Diğer bir ifadeyle, bazı insanlar bu yanlış bilgiler sonucunda, Rabbimiz’in bizlere bir rahmet olarak destekçi olduğu, bu üstün ahlaklı kulları gereği gibi takdir edemezler. Kuran’da, bu insanların melekleri yanlış değerlendirdikleri şöyle bildirilir:

“Gerçek şu ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar. Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiç bir yarar sağlamaz.” (Necm Suresi, 27-28)

Ancak bilinmelidir ki; Allah’a katıksızca iman etmek, meleklerin varlığını tam anlamıyla kavramayı da beraberinde getirir. Bu nedenle bir Müslüman, Allah’a, elçilerine ve Kitaplarına iman ettiği gibi, samimi birer kul olan meleklerle de iman etmeli ve mümin kardeşlerini sevdiği gibi onları da içli bir sevgiyle

sevmelidir. Meleklerin de Allah Katında görevlendirilmiş birer elçi olduklarını ve onlara iman etmenin farz olduğunu unutmamalıdır. Bir ayette, meleklerle iman etmenin bir mümin vasfı olduğu şöyle bildirilir:

“Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü’minler de. Tümü, Allah’a, meleklerine, Kitapları’na ve elçilerine inandı. “O’nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz. İştittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamayı (dileriz). Varış ancak Sana’dır” dediler.” (Bakara Suresi, 285)



15 Maddede EVRİM

Evrım Teorisi, canlıların yeryüzünde ilk ortaya çıkışını, milyarlarca yıllık zaman dilimleri içerisinde gerçekleşen kör tesadüflerle açıklamaya çalışır. Evrimcilere göre, cansız varlıklar rüzgarlar, yıldırımlar, yağmurlar gibi dış etmenlerle büyük tesadüfler sonucu(!) bir araya gelmiş ve ilk canlı hücreyi oluşturmuştur. Üstelik bu sözde tesadüfler öyle bir zeka oluşturmuştur ki (!), bu zeka vasıtasıyla, bilgisayarlar, arabalar, gökdelenler, uydular ve daha pek çok teknolojik araç ve yapı ortaya çıkmıştır. Masal kitaplarına konu olacak böylesine bir içeriğe sahip olan Evrim Teorisine, bazı bilim adamlarının hala körü körüne inanıyor olması oldukça düşündürücü ve şaşırtıcıdır.



ALDATMACASI

Evrincilerin onlarca yıldır adeta vasiyet edercesine birbirlerine aktardıkları Evrim Teorisinin, tamamen hayal ürünü olduğu modern bilimin bulgularıyla ortaya çıkmıştır. Bu teori, çok yakın zamanda dilden dile dolaşacak bir "hikaye" kimliği kazanmıştır. Bilimsel delillerle çoktan çürütülmesine rağmen, içlerinde profesörlerin de bulunduğu bazı bilim adamlarının tuhaf bir şekilde hala savunabildikleri Evrim Teorisinin ne denli akıl dışı ve gülünç olduğunu anlamak için, şöyle bir deney yapmak yeterli olacaktır:

Evrimci bilimadamları bir varilin içine, bir canlıyı oluşturmak için gerekliliğine inandıkları ne kadar madde varsa hepsini koysunlar. Ayrıca, canlılığı oluşturan tüm amino asitleri, proteinleri, karbon, fosfor, kalsiyum gibi elementleri eklesinler. Daha sonra bu karışıma, dışarıdan ne şekilde müda-

halede bulunmak istiyorlarsa da bulunsunlar. Varili ısıtsınlar, soğutsunlar, elektrik versinler, üzerine yıldırım düşürsünler...

Varile koydukları maddeleri, istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırınsınlar. Üstüne üstlük, bu karışımın başında milyarlarca hatta trilyonlarca sene, birbirlerine vasiyet ederek beklesinler. karışımın her anını kontrol etsinler. Daha başka ne yapmak isterlerse hepsini de yapsınlar...

Tüm bu şuurulu çabalara rağmen, bu varilden tek bir canlı dahi çıkmaz. Ne yaparlarsa yapsınlar, yine de varilin içinden, simetriden, estetikten, renklerin uyumundan zevk alan, araba modelleri tasarlayan, kitap okuyan, konuşulanları anlayan, öğrendiklerini hafızasında tutan, düşünen, akleden, seven, sevgi, merhamet ve şefkat gibi hisler duyabilen, fikirler üreten bir insan zekası asla ve asla meydana gelmez.

O halde evrimciler, insanlığın bilgi birikimi ve çabası ile kesinlikle meydana gelemeyecek canlılığı, şuursuz atomların, kör tesadüfler yardımı ile meydana getirebildiğini nasıl iddia edebilmektedirler? Aklı ve vicdanı olan bir insan, hiçbir canlının, tesadüfler sonucu oluşabilmesinin mümkün olmadığını hemen anlayabiliyorken, ömürlerinin önemli bir kısmını bilimsel çalışmalarla geçiren, bazı evrimci bilim adamları nasıl oluyor da, bu gerçeği bir türlü idrak edememektedirler?

Gayet açıktır ki, bu bilimadamlarının ve profesörlerin Evrim Teorisinin son derece mantıksız iddialarına gözü kapalı inanıyor olmaları, günümüzden az bir zaman sonra bir masal olarak anlatılacak ve karikatürlere, fıkralara konu olacaktır. (En doğrusunu Allah bilir.) Baştan sona yalanlarla dolu Evrim Teorisinin bazı iddiaları ve bu iddiaların cevapları şöyledir:

►►►►

Evrim Teorisinin iddiasına göre, fosfor, karbon gibi bilinçsiz, akılsız, yeteneksiz, bilgisiz ve cansız atomlar tesadüfler sonucunda biraraya gelmişler, yıldırımlar, volkanlar, ultraviyole ışınları, radyasyon gibi doğal olaylar sonucunda kendilerini kusursuzca organize ederek proteinleri, hücreleri, balıkları, kedileri, tavşanları, aslanları, kuşları, insanları ve tüm canlılığı meydana getirmişlerdir.

Tesadüfleri yaratıcı bir ilah (Allah'ı tenzih ederiz.) kabul eden Evrim Teorisinin temel iddiası budur. Böyle bir iddiaya inanmak ise akla, mantığa ve bilime aykırıdır.

1

**Evrin Teorisi,
Tesadüfleri**

"Bir İlah" Olarak Görür

2

**Deprem,
Bir Şehri Nasıl
Geliştiremezse,
Mutasyonlar da
Canlıları Geliştiremezler**

►► Mutasyonlar, insan vücuduna dair tüm bilgilerin şifresinin kayıtlı olduğu DNA'nın üzerindeki rastlantısal değişikliklerdir. Mutasyonlara radyasyon gibi kimyasal değişikliklere sebep olan dış etkenler neden olur.

Evrimciler, mutasyonların canlıları evrimleştirdiğini öne sürerler. Oysa mutasyonlar canlılara daima zarar verirler, onları geliştirmez, onlara yeni özellikler (örneğin, kanat, akciğer gibi organlar) kazandıramazlar.

Canlıları ya öldürür ya da sakat bırakırlar. Mutasyonların bir canlıyı geliştirdiğini, ona yeni özellikler kazandırdığını iddia etmek, bir depremin bir şehri daha gelişmiş ve modern bir hale getireceğini, veya bir bilgisayara çekiçe vurulduğunda, bir üst modelinin ortaya çıkacağını iddia etmeye benzer. Nitekim, gözlemlenmiş hiçbir mutasyonun genetik bilgiyi artırdığı, olumlu yönde bir değişiklik meydana getirdiği görülmemiştir.



Mutasyonlar canlılara daima zarar verir. Resimlerde radyasyonun zararlı etkisine örnekler görülmektedir.

3

**Canlı Grupları
Yeryüzünde Aniden
ve Aynı Anda
Ortaya Çıkmıştır**

►► Bugün bilinen temel canlı kategorilerinin tamamına yakını, günümüzden 520-530 milyon yıl önce, "Kambriyen Devri" adı verilen jeolojik devirde aynı anda ve aniden ortaya çıkmıştır. Süngerler, yumuşakçalar, solucanlar, derisidi-

kenliler, eklembacaklılar, omurgalılar gibi birbirinden tamamen farklı vücut yapılarına sahip canlı kategorisi, daha önceki jeolojik devirlerde hiçbir benzerleri yokken, bir anda ortaya çıkmışlardır. Bu gerçek, evrimcilerin, canlıların tek bir ortak atadan, uzun bir zaman dilimi içinde ve aşama aşama türedikleri iddiasını çürüten çok önemli bir delildir.

Yeryüzünün bir anda, son derece farklı vücut yapılarına, son derece kompleks organlara sahip birçok canlı ile dolması, elbette ki bu canlıların yaratılmış olduklarını gösterir. Evrimciler, Yüce Allah'ın kusursuz yaratışını kabul etmek istemediklerinden, bu mucizevi durumu kesinlikle açıklayamazlar.



Milyonlarca yıllık
kurbağa fosili günümüz
kurbağalarından
farksız bir yapı
göstermektedir.

4

Canlı Türleri
Yüz Milyonlarca
Yıl Boyunca
Hiçbir Değişikliğe
Uğramamıştır

5

Evrincilerin
Maymun-Adam
Hikayeleri Hiçbir Delile
Dayanmamaktadır



Darwinizm'in en önde gelen aldatmacası, insanların maymun benzeri canlılardan evrimleştiği iddiasıdır. Bu iddia, oluşturulan binlerce hayali çizim ve maket yoluyla kitlelere empoze edilmeye çalışılmıştır. Ne var ki gerçekte, "maymun-adamlar"ın yaşamış olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. İnsanın en eski atası olarak ileri sürülen Australopithecus, şempanzelerden pek farklı olmayan soyu tükenmiş bir maymun türüdür. Sözde Evrim şemasında Australopithecus'un sonrasına yerleştirilen Homo erectus, Homo sapiens neanderthalensis, Homo sapiens archaic gibi sınıflamalarla kastedilen canlılar, soyları tükenmiş olan farklı insan ırklarından başka bir şey değildir. Bu sözde sınıflandırmanın sebebi olarak gösterilmeye çalışılan küçük anatomik farklılıklar günümüzde de Avustralya yerlileri, Pigmeler, Eskimolar gibi farklı insan ırkları arasında da görülmektedir.

SAHTE!

6

'Atın Evrimi' Adı
Verilen Senaryo,
Fosil Kayıtları Tarafından
Yalanlanmaktadır

►►► Onlarca yıldır, "atın evrimi", Evrim Teorisinin en iyi belgelenmiş sözde kanıtlarından biri olarak gösterilmiştir. Farklı devirlerde yaşamış dört ayaklı memeliler, küçükten büyüğe doğru güya bir soy ağacına yerleştirilmiş ve bu sözde "at serileri" doğa tarihi müzelerinde sergilenmiştir. Oysa, son yıllardaki araştırmalar, at serilerindeki canlıların birbirlerinin atası olmadığını, sıralamaların çok hatalı olduğunu, atın atası olarak gösterilmeye çalışılan canlıların gerçekte attan daha sonra ortaya çıktıklarını ortaya koymaktadır.



7

İnsan

Bilincinin Kaynağı
EvrİM DeğİL,
Yaratılıştır

jiye kadar birçok bilim dalı oluşturan, felsefeler üreten, sevinen, hayranlık duyan, besteler yapan, dinlediği müzikten zevk alan, yediği yoğurdun tadından hoşlanan, vefa, sadakat, sevgi gibi kavramları bilen, özleyen, kendisini oluşturan atomları inceleyen, uzay araçları inşa eden, mikroskobu, ampülü icat eden insan bilincini oluşturmaz. Bilinç, insanı sadece bir madde yığını olarak gören materyalist felsefe ile hiçbir şekilde açıklanamaz. Beyindeki atomlar hissedemez, bilemez ve konuşamazlar. Bilinç insan ruhuna ait bir özelliktir ve insana ruhunu veren de Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır.

►►► Evrim Teorisi, insan bilincinin nasıl ortaya çıktığını kesinlikle açıklayamaz. Şuursuz atomlar ve tesadüfler; medeniyetler kuran, sanat eserleri meydana getiren, tiptan arkeolo-

8

Canlılarda
Körelmiş Organlar
Olduğu İddiası
Doğru Değİldir

►►► Uzun zamandır evrimci kaynaklarda, canlılardaki bazı organların işlevsiz olduğu ileri sürülmekte ve bunların o canlıların atalarından miras kalmış olduğu, ancak artık bir işe yaramadıkları yalanı anlatılmaktadır. Örneğin, insan vücudundaki appendiks (apandisit) veya kuyruk sokumu, yıllarca "körelmiş organ" olarak sayılmıştır. Fakat son yıllardaki bilimsel araştırmalar, körelmiş olduğu iddia edilen organların hepsinin, gerçekte önemli işlevlere sahip olduğunu ortaya koymuştur. Evrimcilerin 20. yüzyıl başında çıkardıkları "körelmiş organlar listesi", bugün tamamen çürümüş durumdadır. Aynı şekilde, evrimcilerin öne sürdükleri "hurda DNA" kavramı, diğer bir deyişle DNA'nın büyük bölümünün işe yaramaz olduğu iddiası da yapılan yeni araştırmalarla çürütülmüştür.

EvrİM Teorisinin sözde dayanak noktalarını tümüyle geçersiz kılan 'indirgenemez komplekslik' gerçeği, evrimcilerin savundukları aşama aşama evrimleşme iddiasını da çürütmüştür. Örneğin bir kamera, nasıl, kendisini oluşturan parçaların tesadüfler sonucunda biraraya gelmesiyle aşama aşama oluşamazsa, gözü oluşturan, gözyaşı bezi, retina, iris gibi organellerin de aşamalarla teker teker oluşması mümkün değildir. Çünkü yalnızca gözü oluşturan tüm parçalar eksiksiz bulunduğu anda görme duyusunun varlığından söz edilebilir. İşe yaramayan bir organ da, evrimcilere göre doğal seleksiyon tarafından eleneceğinden, birçok organın, henüz oluşum safhasındayken yok olması gerekirdi.

9

Canlılardaki
İndirgenemez
Kompleks Yapılar
EvrİM Teorisine Meydan
Okuyor



10

**Genlerdeki
Hiyerarşik Düzenin
Kurucusu Kimdir?**

►► Bazı genler diğerleri üzerinde kontrol yetkisine sahiptir. Örneğin bazı kontrol genleri, çocukluk döneminde hemoglobinin üretimi yapan genin çalışmasını durdurur. Bu, üzerinde dikkatle düşünülmesi gereken bir bilgidir. Genler, atomlardan oluşan moleküllerdir. Peki bu moleküller, aralarında böylesine düzenli bir organizasyonu nasıl kurmuş olabilirler? Nasıl olup da, bir molekül bir insanın artık boyunun uzamasını durdurma kararı alır, bu kararını diğerine iletir, diğeri ise bu kararı anlayıp, itaat edip, uygulamaya koyar? Bu düzen ve disiplinin kurucusu kimdir? Dahası, milyonlarca yıldır, trilyonlarca gen, aynı disiplin, itaat, akıl ve şuurla görevini eksiksiz yerine getirmektedir. Böyle kusursuz çalışan bir sistemin tesadüfen oluştuğunu iddia etmek, çok büyük bir akılsızlık olur. Tüm bu kompleks tasarımlar, Yüce Allah'ın sonsuz ilminin delillerinden yalnızca birkaçıdır.

11

**Evrin Teorisi
Canlılardaki
Bilinçli Tasarımları
Açıklayamaz**

►► Bir odaya girdiğinizde eğer masanın üzerindeki kağıda mürekkep lekesi görürseniz, mürekkep şişesinin bir şekilde kağıdın üzerine döküldüğünü ve orada rastgele bir şekil oluşturduğunu düşünebilirsiniz. Ancak, eğer bu kağıdın üzerine mürekkeple yazılmış "BABANI ARA" diye bir not görürseniz, bu yazının kağıdın üzerinde rastgele oluşmadığını çok net olarak bilirsiniz.

Notun sahibini görmesiniz bile, bunun bilinçli bir kişi tarafından yazılmış, anlamlı ve amaçlı bir not olduğundan şüphe etmezsiniz. Aynı durum, canlılardaki kusursuz tasarımlar için de geçerlidir. Canlılardaki kusursuz ve olağanüstü tasarımlar, onların tesadüflerin eseri olmadıklarını, üstün bir aklın dilemesiyle meydana geldiklerini açıkça göstermektedir. Evrin Teorisi ise, bu gerçek karşısında çaresizdir. Canlılardaki bilinçli tasarımların sahibi, Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır.

►► İnsanın tek bir DNA molekülünde bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak bilgi bulunmaktadır. Bu bilgilerin tamamı çok önemli bir sıralamaya sahiptir. Şimdi düşünün, milyonlarca harfi rastgele bir yere serpsek, serpilen bu harfler bir araya gelerek bir makale oluşturabilirler mi, ya da bu milyonlarca harf, gazete sayfalarındaki gibi anlamlı ve düzgün sıralanmış cümleler oluşturabilir mi? Elbette ki hayır. Ancak Darwinist anlayışın bozuk mantığına göre, üstün bir akıl gerektirdiği son derece açık olan bu tür olayların tesadüfen gerçekleşebilmesi mümkündür.

12

**DNA'daki
25 Ciltlik Ansiklopedi
Dolusu Bilgi
Tesadüfen Ortaya
Çıkamaz**

13

**Bir Heykeltıraş
Gibi Çalışan
Kemik Hücreleri,
Tesadüfler Sonucu
Oluşmamıştır**

►► Kemikte yer alan osteoklast adlı hücrelerin görevlerinden biri kemiğin bazı bölge-
rindeki boşluklar-
da yıkıma yol açarak, kemiğin biçiminin ve boyunun değişmesini ve giderek erişkin boyutlara varmasını sağlamaktır. Bir yandan da kemik yüzeyindeki çıkıntıların küçülmesini sağlar. Osteoklastların kemikte yaptığı yıkım sırasında,

osteoblast adlı kemik hücreleri de iskeleti oluşturmak üzere yeni kemikler yapmaya başlar.

Her insanın kemiklerinde bulunan bu hücreler aynı görevi görürler. Hepsi de kemik yüzeyini nasıl küçülteceklerini bilirler. Kafatasındaki kemiklerle uyluk kemiği arasındaki farklılıkları bilerek kemiklere nasıl şekil vereceklerini, ne zaman uzamasının duracağını, incelik ve kalınlığının ne kadar olması gerektiğini bilirler. Kemik hücreleri, vücudun iskeletini, adeta bir heykeltıraş gibi, büyük bir titizlikle hazırlarlar. Her parçanın sertliğini, uzunluğunu, şeklini, girinti çıkıntılarını, birbirleriyle keşişeceği yerleri kusursuzca tasarlayan ve inşa eden, bu hücrelere her aşamayı ilham eden Yüce Allah'tır.

Bazı kişiler hem Allah'a iman ettiklerini hem de Evrim Teorisine inandıklarını söylemektedirler. Oysa bu tamamen yanlış bir bakış açısidir. Çünkü; ◀◀

1. Allah'a ve Kuran ahlakına inandığını söyleyen bir insan için tek başvuru kaynağı ve rehber Kuran'ı Kerim'dir. Kuran'da ise evrimle birlikte bir yaratılış olduğuna dair hiçbir bilgi yoktur. Tam tersine, birçok ayette canlıların ve evrenin, Allah'ın "Ol" emriyle yoktan var edildiği bildirilmektedir.

2. Evrim Teorisinin odak noktası, bir Yaratıcı'nın varlığının kabul edilmesidir. Darwin de dahil olmak üzere, Evrim Teorisini savunanların hepsi bu durumu açıkça ifade etmişlerdir. Teori, 150 yıldır ateizmin en önemli sözde bilimsel dayanağıdır. Böyle bir teori ile Allah'a iman arasında elbette ki bir bağlantı kurulamaz.

14

**Allah
Canlılığı Evrimle
Yaratmamıştır**

15

**Darwinizm,
20. Yüzyılda
Felaket Getiren
İdeolojilerin Temelidir**

hazırlamasıdır. Darwinizm'in bu iddiaları, 20. yüzyılda vahşi kapitalizm, ırkçılık, komünizm, faşizm gibi birçok tehlikeli ideoloji ve felsefeye dayanak noktası olarak kullanılmaya çalışılmıştır. Darwinizm'in bazı çevrelerden büyük destek görmesinin bir nedeni de budur.

Çünkü onlara göre bu sayede, insanların canına kıymak, onlara bir hayvanmış gibi davranmak, milletleri birbirlerine düşürmek, ırklarından dolayı insanları hakir görmek, fakirlere yardım etmemek gibi yanlış tavır ve davranışlar artık kınanmayacak veya engellenemeyecektir. Çünkü, evrimciler tüm bunları sözde "bilimsel" bir doğa kanununun insan hayatına yansımalarının doğal bir sonucu olarak görmüşlerdir.

Darwinizm bu nedenle son derece tehlikelidir ve günümüzde de toplumlara ve insanlığa zarar getiren ideoloji ve felsefelerin birçoğuna sözde bilimsel bir destek sağlamaktadır. Darwinizm'in bilimsel olarak çürütülmesi bu nedenle büyük bir önem taşımaktadır.

150 yıldır ayakta tutulmaya çalışılan tarihin en büyük bilim sahtekarlığı her geçen gün bilimin yeni bulgularıyla daha da çökmektedir ve Allah'ın izniyle sonu yakındır. Yüce Rabbimiz bir Kuran ayetinde batılın muhakkak yok olacağını şöyle bildirmiştir:

"De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur."" (İsra Suresi, 81)

►► Darwinizm'in temelini "yaşam mücadelesi" kavramı oluşturur. Darwinizm'in diğer iki önemli özelliği ise, insanları bir hayvan türü olarak görmesi ve Allah'ın varlığını kabul etmeyen (Yüce Allah'ı tenzih ederiz) felsefe ve ideolojilere sözde bilimsel bir zemin

PEYGAMBERLERİN HAYATI VE KURAN MUCİZELERİ **VCD** SETİ



TAM 15 **VCD BELGESEL FİLM**

29 YTL
29 Milyon TL

BELGESELLER

- 1- HAZRETİ MUHAMMED (SAV)
- 2- HAZRETİ İBRAHİM (AS) VE HZ. LUT (AS)
- 3- HAZRETİ İSA GELECEK
- 4- HAZRETİ MUSA (AS)
- 5- HAZRETİ SÜLEYMAN (AS)

- 6- HAZRETİ YUSUF (AS)
- 7- HAZRETİ NUH (AS)
- 8- KAVİMLERİN HELAKI
- 9- KURAN MUCİZELERİ -1-
- 10- KURAN MUCİZELERİ -2-

- 11- KURAN MUCİZELERİ -3-
- 12- MEHDİ VE AHİR ZAMAN
- 13- KİYAMET ALAMETLERİ
- 14- DÜNYA HAYATININ GERÇEĞİ
- 15- İSLAMLA YENİ TANIŞANLAR

• Teslimatta nakit ve kredi kartı ile ödeme

• Türkiye'nin her yerine teslimat ücreti 5 YTL dir.

BUZUN OLUŞUMUNDAKİ HİKMETLER

Su, doğadaki dengeyi ve ölçüyü korumak adına, bilinen tüm fizik kanunlarına istisna oluşturmaktadır. Örneğin, bilinen tüm sıvıların aksine, +4°C'den sonra beklenmedik bir biçimde genişlemeye başlaması ve böylece buzun suyun üzerinde yüzmesi bir istisnadır. Bu durum, dünya üzerinde canlılığın var olabilmesi için gerekli olan koşullardan biridir.

Buzun Su Üzerinde Yüzmesinin Hikmetleri

Bilinen tüm maddeler sıcaklıkları düştükçe büzülürler. Bilinen tüm sıvılar da yine sıcaklıkları düştükçe büzülür, hacim kaybederler. Hacim azalınca yoğunluk artar ve böylece soğuk olan kısımlar daha ağır hale gelir. Bu yüzden sıvı maddelerin katı halleri, sıvı hallerine göre daha ağırdır. Fakat su, bilinen tüm sıvıların aksine, belirli bir ısıya (+4°C'ye) düşene kadar büzülür; sonra birden genişlemeye başlar. Donduğunda ise daha da genişler.

Bu nedenle suyun katı hali, sıvı halinden daha hafiftir. Bir başka deyişle buz, aslında "normal" fizik kurallarına göre suyun dibine batması gerekirken, su üstünde yüzer.

Buzun bu özelliği, Dünya üzerindeki denizler açısından çok önemlidir. Eğer buz suyun üzerinde yüzmeseydi, Dünya üzerindeki suyun çok büyük bir bölümü tamamen donacak, göllerde ve denizlerde hiçbir yaşam kalmayacaktı.

Bu gerçeği biraz detaylı olarak inceleyelim. Dünya'nın pek çok yerinde soğuk kış günlerinde sıcaklık 0°C'nin altına düşer. Bu soğuk elbette denizleri ve gölleri de etkiler. Su kütleleri giderek soğur. Soğuyan tabakalar dibe

doğru çöker, daha sıcak kısımlar yüzeye çıkar; fakat bunlar da havanın etkisiyle soğur ve yine dibe doğru çöker. Ancak bu denge sıcaklık 4°C'ye gelince birden değişir, bu kez sıcaklığın her düşüşünde, su genişlemeye ve hafiflemeye başlar. Böylece 4°C'lik su en altta kalır. Daha yukarıda 3°C, onun üstünde 2°C, böylece devam eder. Suyun yüzeyi ise 0°C'ye vararak donar. Ancak sadece yüzey donmuştur. Yüzeyin altında kalan 4°C'lik bir su tabakası, balıkların ve diğer su canlılarının yaşamlarını sürdürmeleri için yeterlidir.

Buzun bir diğer özelliği de buzun ve karın termal iletkenliklerinin düşük olmasıdır. Bir başka ifadeyle, buz, havadaki soğuğu, altındaki su tabakasına çok az iletir. Böylece dışarıdaki hava -50°C'yi bulsa bile, denizin üstündeki buz tabakası bir-iki metreyi geçmez. Foklar, penguenler ve diğer kutup canlıları, bu sayede denizin üstündeki buzlu delip alttaki suya ulaşabilirler.

Eğer Böyle Olmasaydı Ne Olurdu?

Su "normal" davransaydı, tüm diğer sıvılar gibi onun da ısı kaybına paralel olarak yoğunluğu artsaydı, yani buz suyun dibine batsaydı ne olurdu?

Bu durumda okyanuslar, denizler ve göllerde, donma alttan başlayacaktı. Alttan başlayan donma, yüzeyde soğuğu kesecek bir buz tabakası olmadığı için, yukarı doğru devam edecekti. Böylece Dünya'daki göllerin, denizlerin ve okyanusların çok büyük bölümü dev birer buz kütlesi haline gelecekti. Denizlerin yüzeyinde sadece birkaç metrelik bir su tabakası kalacak ve hava sıcaklığı artsa bile, dipteki buz asla çözölmeyecekti.

Böyle bir Dünya'nın denizlerinde hiçbir canlı yaşayamazdı. Denizlerin

ölü olduğu bir ekolojik sistemde kara canlılarının varlığı da mümkün olmazdı. Kısacası Dünya, eğer su "normal" davransaydı, ölü bir gezegen olurdu.

Suyun neden "normal" davranmadığı, 4°C'ye kadar büzüştükten sonra neden birdenbire genişlemeye başladığı ise, hiçbir bilim adamının cevaplamadığı bir sorudur.

Buz eridiğinde ya da su buharlaştığında, etraftan ısı çekilir. Bunun tersi gerçekleştiğinde ise, dışarıya ısı verilir. Bu "gizli ısı" olarak bilinen kavramdır. Tüm sıvıların gizli ısıları vardır. Ancak suyun gizli ısısı, bilinen tüm sıvıların en yükseği sayılabilir. Normal ısılarda, sadece amonyak sudan daha yüksek bir donma gizli ısısına sahiptir. Buharlaşma gizli ısısında ise hiçbir sıvı, suyun sahip olduğu özelliklere sahip değildir. Bunlar çok büyük birer önem taşır; çünkü dünya üzerindeki yaşam ve bizim hayatımız, bu özelliklerin tam tamına bu şekilde olması sayesinde mümkündür.

Su, doğadaki dengeyi ve ölçüyü korumak adına, bilinen tüm fizik kanunlarına istisna oluşturmaktadır. Örneğin, bilinen tüm sıvıların aksine, +4°C'den sonra beklenmedik bir biçimde genişlemeye başlaması ve böylece buzun suyun üzerinde yüzmesi bir istisnadır. Bu durum, dünya üzerinde canlılığın var olabilmesi için gerekli olan koşullardan biridir.

Buz Hakkında...

- Bu 12 tür arasında en ilginç olanı ise bilim adamlarının Buz-X olarak isimlendirdiği türdür. Çünkü bu buz türü 1x1.000.000 atmosfer basıncı gibi olağanüstü bir basınç altında oluşmaktadır.

- Dünya üzerinde var olan buz miktarı şu an tam bir denge sağlamaktadır. Yeryüzünde var olan bu miktar

şu an olduğundan daha az veya çok olsaydı yaşam olanaksız olurdu. Örneğin kutuplardaki buz zeminler olmasaydı bu bölgelerde yaşam kalmazdı. Uzun süreli soğuklarda kuzeydeki göller tamamen donar ve balıkların var olması mümkün olmazdı. Buzun gölü bir yalıtım malzemesi gibi kaplaması sayesinde hayvanlar, don yaşanan dönemleri canlı atlatabilmektedirler.

- Bitkilerin yetişmelerinde buz yamsal önem taşımaktadır. Çünkü bitkilerin üstünü kaplayan yumuşak kar, oransal olarak yüzde 90'a kadar hava içerir. Bu sayede bitkiler, kar yüzeyinin üstündeki dondurucu soğuktan etkilenmezler. Örneğin, çift camlı pencerelerden bildiğimiz üzere, bu mükemmel bir ısı yalıtımıdır. Bu tür pencerelerde de yalıtım, camlar aracılığıyla değil, aralarına sıkıştırılan hava aracılığıyla gerçekleşir.

Rabbimiz, buzun moleküler anlamdaki basit yapısına karşılık, onu doğadaki son derece kompleks sistemin önemli bir parçası kılmıştır. Yaşadığımız evreni ve içindeki tüm varlıkları mükemmel bir şekilde yaratan Yüce Allah'tır. Bu nedenle insan göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbi olan Allah'ın bu kusursuz yaratışını takdir etmeli ve O'na kulluk etmelidir. Yüce Allah, bu gerçeği bir ayette bizlere şu şekilde bildirmektedir:

"(Allah) Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun?"
(Meryem Suresi, 65)

HER İNSAN

İnsanların büyük çoğunluğu sevmedikleri veya korku duydukları bir konudan bahsetmediklerinde, kendilerini o konudan uzak tuttuklarını sanırlar. Oysa ki bu, büyük bir yanılgıdır. Her insanı bekleyen tek gerçek olan ölüm de bu konulardan biridir. Ölüme her gün biraz daha yaklaşıldığını düşünmek, bu çoğunluğun düşünmekten özellikle kaçındığı konuların başında yer alır.

ÖLÜMÜ TADICIDIR

Dünyaya ilk kez gözlerini açan ve dünyaya gözlerini son kez yuman iki insan düşünün. Ne yeni doğan bebek doğumuna ne de ölen kişi kendi ölümüne müdahale edebilmiştir. Sadece Yüce Allah bu güce sahiptir; dilediği zaman yaratır, dilediği zaman geri alır. Bütün insanlar belirlenen bir süreye kadar yaşayacaktır ve daha sonra ölecektir. Kuran'da bu gerçek şöyle bildirilmiştir:

"De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşacak buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahade edilebileni de bilen (Allah) döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (Cuma Suresi, 8)

Birçok insan ölümü düşünmek istemez. Bunun yanı sıra günlük uğraşları ve gelecek planları da insanı bambaşka şeyler düşünmeye sevkeder. Hangi okulda okuyacağı, hangi işte çalışacağı, ne giyeceği ve ne yiyeceği onun için daha önemlidir. Çünkü hayatın bunlardan ibaret olduğunu düşünür. Kendisinin yaşlanınca öleceğini, en az 50-60 yıl daha yaşayacağını hesaplar; genç yaşında böyle "iç karartıcı" konularla meşgul olmak istemez. Halbuki bir saniye sonra yaşayabilme garantisi bile yoktur. Her gün gazetelerde, televizyon kanallarında ölümle ilgili haberler yer almakta, yakınlarının ölümüne tanık olmaktadır.

"Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz."
(Enbiya Suresi, 35)

Ama bir gün kendi ölümüne de başkalarının tanıklık edeceğini, kendisini de böyle bir sonun beklediğini düşünmez.

Oysa ki ölüm insana geldiğinde, hayata dair her tür "gerçeği" ortadan kaldırır; geriye sizden hiçbir şey bırakmaz. Şu anki halinizi, gözlerinizin açılıp kapanmasını, vücudunuzun hareket etmesini, konuşabilmenizi, gülebilenizi, yani tüm hayati fonksiyonlarınızı düşünün. Sonra da öldükten sonra ne hale geleceğinizi gözünüzde canlandırın...

Öldükten Sonra Yaşananlar

Bir insan öldüğü andan itibaren hareketsiz bir şekilde, etrafında olup bitenleri anlamayıp öylece yatar. Cansız bedeni başka insanlar tarafından taşınır. Tabutun konacağı mezar kazılır, ardından görevliler tarafından kefene sarılıp tabuta konur. Camideki işlemler bittikten sonra mezara gidilir, üzerinde isminin, doğum ve ölüm tarihinin yazıldığı bir taş vardır. Kefenle birlikte onun için kazılan çukura konur.

Üzerine tahta konur, daha sonra da toprak. Toprak bedeni iyice örtükten sonra işlem son bulur.

Mezarı ziyaretler ilk zamanlar daha sık olmakla birlikte, sonraları yılda bir kez olacak, daha sonraları hiç olmayacaktır. Üstelik bu ziyaretlerden kişinin haberi dahi olmayacaktır.

Yıllarca kullandığı odası, yatağı boş kalacaktır. Cenazesi kaldırıldıktan bir süre sonra da özel eşyaları ihtiyacı olanlara dağıtılmak üzere evinden yollanacaktır. Yakınları nüfus dairesine gidip onun öldüğünü ve kaydının bu dünyadan silinmesini söyleyeceklerdir. İlk zamanlar belki hatırlanacaktır, arkasından ağlayan birkaç kişi olacaktır. Ancak zamanın unutturucu etkisi ileriki yıllarda gittikçe ağır basacaktır. Birkaç on yıl sonra ise "koca bir ömür" sürdüğü dünyada onu hatırlayan pek kimse kalmayacaktır. Bununla birlikte, öldükten sonra arkasında bıraktığı tüm ailesi ve tanıdıkları da yavaş yavaş bu dünya hayatından ayrılacağı için, hatırlanıp hatırlanmamak pek bir şey ifade etmeyecektir.

Toprak Altında Yaşananlar

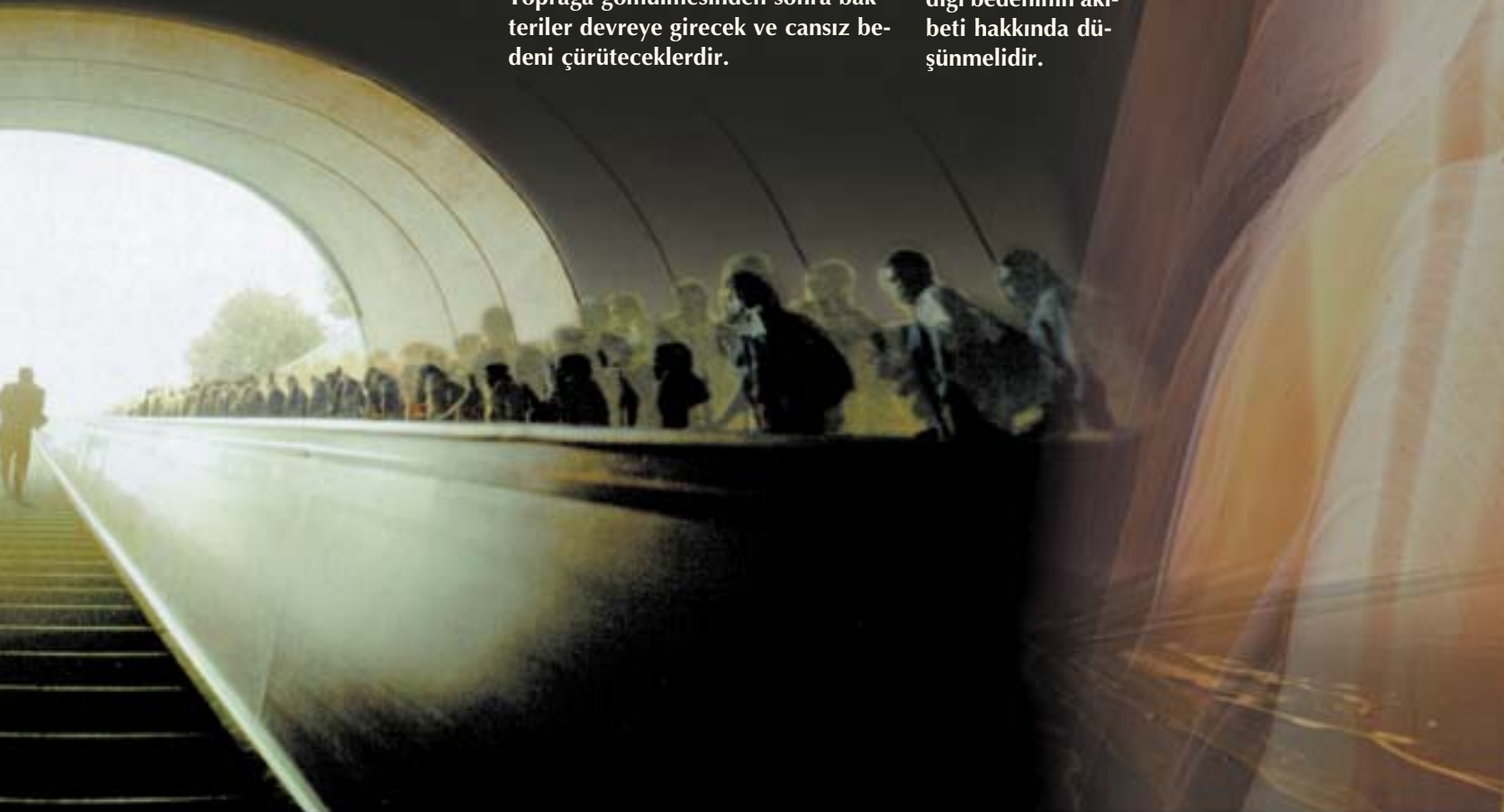
Dünyada bunlar olup biterken, toprağın altındaki bedeni ise, hızlı bir parçalanma sürecine girecektir. Toprağa gömülmesinden sonra bakteriler devreye girecek ve cansız bedeni çürüteceklerdir.

Artık ölmeden önceki yaşamın bir saniyesine bile geri dönme imkanı olmayacaktır. Aile ile görüşme, arkadaşlarla buluşup eğlenme, en yüksek mevkîye gelme ihtimali de kalmayacaktır.

Kısacası kendisiyle özdeşleştirdiği, "ben" sandığı beden, oldukça kötü bir sonla yok olup gidecektir. Kişinin ruhu, bu bedeni çoktan terk etmiş olacaktır. Geride kalan beden ise, oldukça çarpıcı bir biçimde yok olacaktır. Peki tüm bunların sebebi nedir?

Allah dileseydi, insan vücudunu öldükten sonra bu hale getirmeyebilirdi. Ancak bunun çok büyük bir hikmeti vardır.

Öncelikle insan, yalnızca bedenden meydana gelmediğini, bedeninin ruhuna giydirilmiş geçici bir kılıf olduğunu, düşünmeli, bedeninin ötesinde bir varlığı olduğunu hissetmelidir. Dahası, bedeninin ölümüne bakmalı, bu geçici dünyada adeta sonsuza kadar kalacakmış gibi sahiplendiği ve bütün arzularına boyun eğdiği bedeninin akıbeti hakkında düşünmelidir.



O beden bir gün mutlaka toprak olacaktır ve o gün belki de çok yakındır.

Anlatılan tüm bu gerçeklere rağmen, Kuran ahlakından uzak yaşayan toplumlarda, sevilmeyen, istenmeyen şeyleri düşünmemek, yok kabul etmek gibi bir eğilim vardır. Bu durum özellikle 'ölüm' söz konusu olunca iyice belirginleşir. Daha önce de bahsettiğimiz gibi, ölüm ancak bir tanıdık kaybedildiğinde ya da birinin ölüm yıl dönümünde hatırlanır. Hemen hemen herkes ölümü kendisine uzak görür. Oysa yolda yürürken, yatakta yatarken ölen kişilerin diğer insanlardan bir farkı yoktur. Ya da daha "uzun yıllar" yaşayacağını düşünen "genç" birinin... Bilinmelidir

ki evinden okula gitmek için yola çıkan, önemli bir toplantıya yetişmeye çalışırken trafik kazası geçiren kişi ya da hiç tahmin etmediği bir zamanda beklediği bir hastalıkla ölen biri de ölmeden önce aynı düşünceyi taşıyor olabilir. Bir gün önce yaşarlarken, ertesi günün gazetelerinde herkesin onların ölüm haberlerini okuyacaklarını büyük bir olasılıkla akıllarına bile getirmemişlerdir. Oysa bu bir kaçıştı ve Allah bu kaçışın fayda vermeyeceğini bildirmişti:

"De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırırsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile, pek az (bir zaman) dışında metalanıp yararlandırılmazsınız." (Ahzab Suresi, 16)

İnsan bilmelidir ki bu dünyaya "yalın" bir şekilde gelmiştir ve yine "yalın" bir şekilde bu dünyayı terke edecektir.

Fakat pek çok insan doğduktan sonra zamanla ihtiyaçlarını gidermek için kendine sunulan nimetleri bilinçsizce sıkı sıkıya sahiplenir; onları elde tutmayı hayatının en önemli amacı haline getirir. Oysa hiç kimse malını, mülkünü ya da sahip olduğu diğer şeyleri öldükten sonra yanına alamaz. Sonuçta beden, birkaç metrelilik beyaz beze sarılıp defnedilir. Kendisiyle birlikte ahirete götürdüğü tek şey, Allah'a olan inancı ya da inançsızlığıdır.

Dünya Hayatının "Ölüm Gerçeğini Unutturan" Süsleri

İnsanların yaşamları boyunca ulaşmak ve sahip olmak için çaba harcadıkları birkaç hedef vardır. Zenginlik, mal, itibar, eş, çocuk gibi maddi ve manevi değerler, Kuran ahlakını yaşamayan her insan için dünya hayatının değişmez süsleridir. Yapılan tüm planlar, gösterilen çabalar, uğraşlar bu değerlere sahip olmak içindir. Tüm bunların hepsinin gelip geçici olduğunu, dünya üstündeki her şeyin değer kaybettiğini, eskidiğini, yok olduğunu bildikleri halde, insanlar kendilerini bunlara şiddetle bağlanmaktan alıkoyamazlar. Malın eskiyeceğini, toprakların hep aynı berekete sahip olamayacağını, çok değer verdikleri eşlerinin bir gün yaşlanıp güzelliğini kaybedeceğini ve en önemlisi de her insanın tüm sahip olduklarını bir gün bırakmak zorunda kalıp dünyadan ayrılacağını bilmelerine rağmen bu bağlılığı sürdürmeye devam ederler.

Böyle yaşayan insanlar öldükten sonra ahirette bütün ömürlerini sadece bir şeyi "elde etme" üzerine harcadıklarını, dünyanın etkileyici ve kendilerini büyüleyen süslerine alandıklarını, ölümlü olan her şeye hak ettiğinden fazla değer verdiklerini anlayacaklardır. Ayrıca dünyada yapmaları gerekenin ise yalnızca, her şeyin tek sahibi olan Yüce Allah'a kulluk etmek olduğunu göreceklerdir.

Dünya üzerinde şu ana kadar yaşamış, şu anda yaşayan ve bundan sonra yaşayacak olan her insan istisnasız olarak ölümle karşılaşacaktır. Ancak bu kesin gerçeğe rağmen insanlar gaflet içinde kendilerini bu sondan uzak görmektedirler.

İnsanların içlerinde yaşadıkları bu "tutkulu bağıllık" Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

"Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaidir. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır."
(Al-i İmran Suresi, 14)

Servet, eşler, oğullar, ticaret gibi dünyaya ait tüm değerler, Allah'ı ve ahireti unutarak sadece bunlar için yaşayan insanları tutkuyla oyalamakta ve ölüm gerçeğinden uzaklaştırmaktadır. Oysa Allah'ın gücü ve büyüklüğü gereği gibi takdir edilirse, dünyaya ait herşeyin birer imtihan aracı olduğu Allah'ın izniyle anlaşılacaktır. Yapılması gerekenin de tüm bu nimetleri onlara veren Rablerine kulluk etmek ve şükretmek olduğu da fark edilecektir. Fakat inkar eden veya kesin bir bilgiyle iman etmeyen insanlar, hırsla dünyaya bağlandıkları için kavrayışları körelir; son derece eksik ve kusurlu olan dünyayı, ona ait her türlü değerle birlikte gözlerinde büyütürler.

Allah ahirette çok daha hayırlısını ve üstününü insanlara vereceğini vaat ettiği ve bu güzelliğe kavuşmak için de sadece Kendisine gereği gibi kulluk edilmesini, yalnızca Kendi rızasının aranmasını emrettiği halde, insanların bundan yüz çevirip dünya hayatına razı olması çok büyük bir gaflettir. Bir insan tamamen dinsiz, inançsız bile olsa, en azından öldükten sonra dirilmenin "ihtimali" bile, onu bu konuda daha akıllı davranmaya zorlamalıdır.

Ahirete Hazırlık Yapmak

Bu dünya insanların eğitim yeridir. Allah insanlara dünyada çeşitli sorumluluklar yüklemiş ve onlara

gözetmeleri gereken sınırları bildirmişdir. İnsan, bu sınırları gözetmediği, emredilenleri yerine getirip, yasaklanan şeylerden sakındığı ölçüde ruhen olgunlaşır, akıllı ve şuuru gelişir. Başına gelen olaylara sabretmeyi, hiçbir durumda Kuran ahlakından taviz vermemeyi, her durum karşısında Allah'a yönelip dönmeyi, yalnız O'ndan yardım istemeyi öğrenir. Allah'ın kudretini gereği gibi takdir etmeyi, O'na karşı içli bir sevgi ve saygı dolu bir korku duymayı öğrenir, Allah'a karşı katıksız bir iman ve tam bir teslimiyet kazanır. Allah'ın yarattığı nimetlerin değerini gerçek manada anlar ve bu sayede Allah'a karşı olan şükür, sevgisi, yakınlığı ve hayranlığı artar. Sonuçta, Allah'ın beğendiği üstün akla ve ahlak özelliklerine sahip ideal bir mümin haline gelir. Bu şekilde her yönüyle mükemmel yaratılmış olan, cennete girmeyi şiddetle umut eden, cennete girmeye layık bir insan haline gelir.

Kısaca, Allah'ın özel olarak yarattığı bu hikmetli olay dünyadaki eğitimin bir parçası olan imtihan ortamının sırrını içerir. İnsan bu dünyada başına gelen sayısız olayla sınanır ve bu imtihandaki başarısı oranında ebedi hayatında ceza veya mükafata kavuşur. Hiç kimse kendi imtihanının ne zaman son bulacağını bilemez. Ölüm, Kuran'da bizlere bildirildiği gibi "süresi belirtilmiş bir yazıdır". (Al-i İmran Suresi, 145) Bu süre bazen uzun, bazen de kısadır. Aslında en uzun olarak tanımladığımız süre bile nadiren 70 ya da 80 senenin üzerine çıkabilir.

Bu nedenle, uzun yaşama hesapları yapmak yerine insan, Allah'a hesap gününde bütün yaptıklarının hesabını vereceğini bilerek, Kuran'ın rehberliğinde ve onun gösterdiği yola uygun olarak yaşamalıdır. Aksi halde, sonsuz hayatı için bir hazırlık yapmaması, bunun için kendisine tanınan bu tek ve son fırsatı kaçırmayı ve ebediyen cennetten mahrum kalması kendisi için gerçekten de çok acı bir durum olur. Ebediyen cennetten mahrum olan biri, sonsuz azap mekanı

olan cehenneme gidecek bir ahlak gösteriyor demektir. Bu nedenle dünyada boşa geçen her saniye hem çok büyük bir kayıp hem de çok acı bir sonuca doğru atılan yeni bir adımdır.

Madem gerçek budur, öyleyse bu gerçeğin dünyadaki herşeyden daha önemli olması gerekir. Hayatımızda karşımıza çıkacak muhtemel olaylar için önceden hazırlık yaptığımız gibi, hatta daha da fazla, ölüm ve sonrası için benzeri bir hazırlık yapmamız en mantıklı hareket olacaktır. Zira ölecek olan biziz. Ölümden sonra karşımıza gelecek olaylarla da tek başımıza muhatap olacağız. Bu konu doğrudan doğruya "bizi", yani "kendimiz"i ilgilendirmektedir. Ebedi kurtuluşu isteyen insanlara, Allah Kuran'da şöyle emreder:

*"Ey iman edenler, Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkun. Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar, fasık olanların ta kendileridir."
(Haşr Suresi, 18-19)*

İnsanları Allah'a bir ve tek olarak iman etmeye davet etmek, her Müslümanın sorumluluklarındandır. Bu ibadet, Kuran'da **"iyiliği emredip kötülükten menetmek"** olarak ifade edilmektedir. Tebliğin temelinde, insanların "uyarılıp korkutulmaları", Allah'ın tüm kainatı yoktan var ettiği, her insanın Rabbimiz'e karşı sorumlu olduğu ve ahiret gününde mutlaka Allah'a hesap vereceği gibi çok önemli gerçeklerin bildirilmesi ve hatırlatılması bulunmaktadır.

Her Müslüman, Allah'ın varlığını ve Kuran ahlakının güzelliklerini mutlaka diğer insanlara da anlatıp tavsiye etmekle yükümlüdür. Üstün ilim sahibi Yüce Allah,

Hani babasına demişti: "Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun? "Babacığım, gerçek şu ki, bana, sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırayım." (Meryem Suresi, 42-43)

Hz. İbrahim'in babasına yaptığı tebliğde iman edenlerin örnek alması gereken en önemli hususlardan biri, iman etmeyen kişi ne kadar kibirli ve zorlu olursa olsun, ona Allah'ın emir ve tavsiyeleri anlatılırken sabırlı davranılması ve güzel bir anlatım yapılması gerektirir.

Hz. İbrahim'in bu tutumu aynı Hz. Musa'nın Firavun'a tebliğindeki tutumu gibidir. Hz. Musa da, Allah'ın **"Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar."** (Taha Suresi, 44) emri gereği Firavun'a tebliğ yaparken ılımlı ve yumuşak bir üslup kullanmıştır.

Hz. İbrahim'in babasına yaptığı tebliği ve babasının verdiği karşılığı Allah Kuran'da şu şekilde bildirmektedir:

Kuran'da bunun yöntemlerini de bildirerek, iman edenlerin öncelikle yakınlarını Allah'a ve ahiret gününe iman etmeye davet etmelerini bildirmiştir. Rabbimiz, Kuran'da şu şekilde buyurmaktadır:

"Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarıp-yakarma, sonra azaba uğratılanlardan olursun. (Öncelikle) En yakın hısımlarını (aşiretini) uyar." (Şuara Suresi, 213-214)

Müslümanlara Örnek Bir Tebliğ...

Hz. İbrahim'in babasına yaptığı tebliğ, bu konuda oldukça önemli bir örnektir. Hz. İbrahim, babasına putlara tapınmanın Allah'a ortak koşmak anlamına geldiğini ve insanın bir tek Allah'a kuluk etmesi gerektiğini çok hikmetli bir biçimde anlatmıştır.

Allah Kuran'da Hz. İbrahim'in babası Azer'e yaptığı tebliği şu ayetlerle bildirmektedir:

"Hani İbrahim, babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." (Enam Suresi, 74)

Hz. İbrahim'in Örnek Tebliği



"Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman (olan Allah)'a başkaldırandır."

"Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum, o zaman şeytanın velisi olursun."

"(Babası) Demişti ki: "İbrahim, sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer bir son vermeyecek olursan, andolsun, seni taş a tutarım; uzun bir sürebenden uzaklaş, git."

(İbrahim:) "Selam üzerine olsun, senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim, çünkü, O, bana pek lütfkardır" dedi. "Sizden ve Allah'tan başka tapıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki, Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım." (Meryem Suresi, 44-48)

Hz. İbrahim'in Tebliğindeki Hikmetler

Hz. İbrahim ve babası arasında geçen bu konuşmalar müminler için çok önemli hikmetler içermektedir. Öncelikle Hz. İbrahim'in son derece cesur ve tevekküllü tavrı dikkat çekicidir. Hz. İbrahim ölüm pahasına da olsa Allah'ın emrini yerine getirmiş ve babasını hidayete davet etmiştir. Babasının sevgisini, yardımını, imkanlarını kaybetmeyi göze almış, onun tehditlerini önemsememiş ve kendisine "benden uzaklaş, git" demesine karşılık, çok büyük bir tevekkül ve sabır göstermiştir. Allah'ın kendisine yardım edeceğini ve doğru yolu göstereceğini bilmiş, bunun verdiği rahatlık ve güven içinde davranmıştır.

Hz. İbrahim'in, yaşadığı evden uzaklaştırılmasının üzerine hemen Allah'a dua etmesi ve O'nun duasına icabet edeceğine güvenmesi, bir Müslümanın sahip olması gereken örnek tevekkül ve ihlası göstermektedir. Dahası, Hz. İbrahim, kendisine karşı bu kadar olumsuz tavırlar gösteren babasına karşı çok güzel bir ahlak göstermiş, ılımlı üslubunu korumuş ve ona "babacığım" diye hitap etmeyi sürdürmüştür. Bu, her Müslümanın örnek alması gereken çok üstün bir ahlak özelliğidir.

Hz. İbrahim, babasına büyük bir şefkat ve itidalle yaklaşmış, onu mütevazı bir biçimde hidayete çağırılmış; fakat babası inkarda direnince hemen Allah'a sığınıp babasından uzaklaşmıştır. Hz. İbrahim'in bu tavrı, bir Müslümanın diğer insanlara bakışındaki tek ölçünün Allah'ın rızası olması, "Allah için sevmek ve Allah için buğz etmek (hoşlanmamak)" olması gerektiğini göstermektedir. Yüce Allah her Müslümanın sahip olması gereken bu vasfı Kuran'da şu şekilde bildirmektedir:

"Kendilerine onların gerçekten cılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim, çok duygulu, yumuşak huyluydu." (Tevbe Suresi, 113-114)

Hz. İbrahim ile babası Azer arasındaki konuşmalarda dikkat çekici olan bir diğer husus, Azer'in putperestliğe olan şiddetli bağlılığıdır. Öyle ki bu bağlılık, yıllarca büyütüp yanında tuttuğu ve kendisine karşı da son derece saygılı davranan oğlunu ölüm ile tehdit etmesine kadar varmaktadır. Hz. İbrahim'in, Azer tarafından böylesine ağır bir şekilde tehdit edilmesinin tek sebebi, onun yalnızca Allah'a ibadet etmesi ve kavminin putperest dinini reddetmesidir. Azer, oğlu Hz. İbrahim'i "taşa tutmakla" tehdit edecek kadar ileri gitmiştir. Bu durum, iman etmeyen kişilerin zalim, tahammülsüz ve baskıcı karakterinin bir örneğidir.

Hz. İbrahim Tek Başına Bir Ümmetti

Yüce Allah'ı her şeyin üzerinde tutan, sadece O'nun rızasını gözetmen ve yalnızca Allah'tan korkup sakınan Hz. İbrahim, putperest babası tarafından taş a tutulmak istendiği halde, imanından kaynaklanan cesareti ve tevekkülü sayesinde

Allah'ın dinini hakim kılmak için yaptığı mücadelesinde her zaman çok kararlı olmuştur.

Tüm iman sahiplerinin de Hz. İbrahim'in bu üstün ahlakını örnek almaları ve tek başına kalsalar da Hz. İbrahim gibi tevekküllü, cesur, kararlı, samimi, teslimiyetli ve iradeli olmaları gerekmektedir. Bunun için öncelikle yapılması gereken ise, bir ve tek olan Rabbimiz'e gönülden teslim olmak, sadece O'ndan korkup, O'nu dost edinmektir. Çünkü bir mümin, dünyanın herhangi bir yerinde, iman etmeyen bir topluluğun içinde, tek başına da kalsa Allah'ın rızasını kazanma şevki ve isteği, onu daima hayırlı davranışlarda bulunmaya, ibadetlerini yerine getirmeye, din ahlakını eksiksizce yaşamaya ve Kuran ahlakının bir gereği olarak insanlara din ahlakını tebliğ etmeye yöneltir. Allah'ın her zaman yanında olduğunu, her an onu koruyup desteklediğini bilmenin verdiği güç ile hareket eder. Kim Hz. İbrahim ile aynı ahlakı gösterir, Allah'a aynı sadakat ve teslimiyetle bağlanırsa, Hz. İbrahim gibi "tek başına bir ümmet" kuvvetinde kılınmayı ve Allah'ın izniyle cenneti kazanmayı umabilir.

"Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi." (Nahl Suresi, 120)



Kuran'ın Bilimsel Mucizelerini Bu Sitede Keşfedin

Kuran'ın Allah sözü olduğunu ispatlayan pek çok mucizevi özelliği vardır. Bu özelliklerden biri, ancak 20. ve 21. yüzyıl teknolojisiyle eriştiğimiz bazı bilimsel gerçeklerin 1400 yıl önce Kuran'da bildirilmiş olmasıdır.

Bilimsel konularda, geçmişten ve gelecekte verilen haberlerde ya da matematiksel şifrelemelerde o dö-

nemde hiçbir insan tarafından bilinemeyecek gerçekler, ayetlerde haber verilmiştir. Bu bilgilerin o dönemin bilgi düzeyiyle ve teknolojiyle edinilmesi mümkün değildir. Elbette ki bu durum, Kuran'ın insan sözü olamayacağının apaçık bir ispatıdır.

Kuran, herşeyi yoktan var eden ve ilmiyle tüm varlıkları kuşatan Yüce Allah'ın sözüdür. Allah bir ayetinde, Kuran'la ilgili olarak, "... Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok çelişkiler bulacaklardı" (Nisa Suresi, 82) bu-

yurmaktadır.

Kuran'ın içinde yer alan her bilgi, bu ilahi kitabın bilinmeyen gizli mucizelerini ortaya koymaktadır. İnsana düşen ise, Allah'ın indirdiği bu ilahi kitaba sımsıkı sarılmak ve onu kendisine yol gösterici olarak kabul etmektir. Allah, Kuran'da bizlere şöyle bildirir:

"Bu indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Şu halde O'na uyun ve korkup-sakinin. Umulur ki esirgenirsiniz." (Enam Suresi, 155)